

CALVINIST + CONTACT

DUTCH - CANADIAN

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1483.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa,
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

OCTOBER 9th, 1964 — No. 666 — 20th YEAR OF PUBLICATION

"...Want met reikhalzend verlangen wacht
de schepping op het openbaar worden der
zonen Gods."

Rom. 8:19

DANKDAG

Het is ons economisch niet slecht gegaan in dit seizoen. Daarom
kunnen wij Dankdag vieren.

Als het ons economisch niet zo goed was gegaan, was het moeilijker geweest, — zoals het stellig voor sommigen, die tegenslag hebben gehad, moeilijk zal zijn. Maar de komkommers waren goed, en het graan en de corn stonden er best bij, de fruitoogst was overvloedig en de prijzen hadden wel slechter kunnen zijn. Daarom valt Dankdag ons dit jaar niet te zwaar. Wij sluiten ons er graag bij aan.

Misschien denken wij wel aan het Noachitisch verbond. Toen immers heeft de HERE gezegd, dat zaaiing en oogst elkaar zouden afwisselen. Die belofte is ook dit seizoen weer vervuld. En daar zijn wij dankbaar voor. Of wij het ook na het volgende seizoen zullen zijn, moeten wij natuurlijk afwachten. Wat dit betreft kan een mens nog geen yard voor zich uitkijken.

Als wij in deze gedachtengang blijven doorgaan, hebben wij — ongewild en onbewust waarschijnlijk — de gehele Dankdag-traditie geïsoleerd tot het economisch terrein. Misschien is dit wel verklaarbaar en ook wel historisch gegroeid. Op dit continent spreekt men alleen van "Thanksgiving", maar in het Nederlands noemen wij het nog altijd "Dankdag voor het gewas". Wel, dan gaat het toch over onze huishoudkunde; dat is toch economie?

Ja, en toch leert de Bijbel het ons anders. Die laat ons verder zien. Toen de HERE aan Noach beloofde geen vloed meer te zenden, hield dit in, dat God het leven zou laten ontwikkelen zonder zulk een ingrijpende interruptie als de zondvloed teweegbracht. Daarom zouden zaaiing en oogst, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet ophouden.

Dankdag kan dus niet alleen of in de eerste plaats betekenen, dat wij onze erkentelijkheid uiten voor het voedsel, dat wij hebben gehad, of dat wij onze balans met een glimlach kunnen bestuderen. Waar wij dankbaar voor willen zijn — en wat God van ons verwacht — is dat het leven zich verder heeft kunnen ontwikkelen. Want die ontwikkeling ligt ons wel na aan het hart. Daar zijn wij heel dicht bij betrokken.

Die ontwikkeling is zeer belangrijk. Wij moeten ons niet vergissen: die ontwikkeling loopt niet uit op een landing op de maan — dat is slechts een fase. Ze loopt ook niet uit op een verscherping van de anti-christelijke activiteiten of op een ontkenning van de mensheid — dat is alleen maar een voorspel. Neen, die ontwikkeling loopt uit op "het openbaar worden van de zonen Gods".

Wij kunnen het ons haast niet voorstellen en wij kunnen het ook niet aan de mensen zien, dat zij daar reikhalzend naar verlangen. Maar of die individuele mensen er nu naar verlangen of niet, vaststaat dat de schepping — Gods schepping! — reikhalzend uitzielt naar de volkomen en ononderbroken hereniging van God en Zijn kinderen, van God en Zijn schepping. Daar is alles op gericht en daartoe moet alles dienen. Daarom moet er de regelmaat zijn van zaaiing en oogst, koude en hitte, zomer en winter en dag en nacht. Daar groeit het hard naar toe. Wat een toekomst!

Wij kunnen echt blij zijn met de vooruitgang, of dit nu tot uiting komt in een goede oogst, of in technisch vernuft, of in wetenschappelijk onderzoek. En wij willen er, voor zover wij kunnen, graag deel aan hebben. En wij willen er echt dankbaar voor zijn. Want wij zien in het alles de ontwikkeling naar het spannende einde, het welk voor hen die geloven het glorieuze begin zal zijn.

Samen Dankdag vieren heeft een diepe betekenis.

D.F.

Hoe zal ik HERE vergelden
al Zijn weldaden jegens mij?

De beker der verlossing zal ik opheffen,
ik zal de naam des HEREN aanroepen.
Mijn geloften zal ik de HERE betalen,
in de tegenwoordigheid van al Zijn volk.

(Psalm 116:12-14)

Ik... kleiner voor God

O God,
Dat Gij aan alles zo gedacht hebt,
En ook hebt uitgevoerd,
Dat Gij zo alle in Uw macht hebt,
Het maakt mijn geest vervoerd.

Nu wil
Ik Heer, de som van Uw gedachten
Meten met mijn verstand;
Maar ver gaat 't uit boven mijn krachten:
Harer is meer dan zand.

En ook,
Hoe rein, hoe kostelijk gaaf en zuiver
Zijt Ge in Uw denken, Heer;
Hier, wijl 'k in eerbied voor U huiver,
Kniel ik aanbiddeend neer.

En als
Een bloem, ergens in Uw landouwen,
Door liefde als verteed,
Met open hart de zon blijft schouwen,
En stil haar Schepper eert...

C. Speijer

EEN AANGEPAST EVANGELIE door Dr. L. PRAAMSMA (1)

De kerkelijke wereld van Canada werd deze dagen in deining gebracht door de aanvaarding van een nieuwe serie van leerboeken voor de Zondagschool door de United Church, mede aanvaard door de Baptist Convention van Ontario en Quebec.

Enerzijds werden onderscheiden juichtonen vernomen, en schreef men in de pers over de moed en de werkelijkheidszin van de schrijvers van deze boeken, die hun stempel moesten zetten op de komende generatie, anderzijds werd deze hele onderneming diep betreurd en sprak zelfs een der critici het oordeel uit, dat de Zondagscholen van deze kerken voortaan niet langer 'Bible schools' kunnen worden genoemd.

Wanneer wij aan deze nieuwe opzet van het Zondagschoolwerk in enkele Canadese kerken een paar artikelen wijden, gebeurt dat niet uit bemoeizucht of omdat we behoefte hebben aan te tonen dat we al lang wel geweten hebben, dat het met die kerken ook niet veel zaaks is; we zijn ervan overtuigd, dat onder de leden en predikanten beide van de United Church en van de Baptist Convention overtuigde christenen gevonden worden; maar het griet ons in ons hart, wanneer we zien, dat een groot aantal van onze medeburgers in dit goede land meer en meer geleid wordt op een weg, die wel contact houdt

met de Schrift, maar toch ook afvoert van die Schrift; de weg van een aangepast Evangelie.

Dit is al een heel oude weg.

Door heel haar geschiedenis heen is de kerk des Heren bedreigd geweest door pogingen tot aanpassing.

Aanpassing aan de geest van de tijd; aanpassing aan de omstandigheden van de dag; aanpassing aan de omringende cultuur; aanpassing aan de wetenschap van het ogenblik.

Dat is wel een van de grondbetekenissen van het kerkelijk of theologisch woord: *Modernisme*. Modernisme is: het meegaan met de tijd op zulk een wijze, dat de mens van vandaag de aanstoot wegneemt die hij aantroft in overgeleverde gedachten, daar zoveel van bewaart als bij de tijdgeest past en daar zoveel van loslaat als de tijdgeest niet langer accepteert.

We vinden dat Modernisme al in het Oude Testament.

Daarin treffen we Jeroboam aan, de man, die de HERE wel niet los wilde laten, maar die Hem toch wilde dienen op nieuwe vormen, door middel van nieuwe vormen, die hijzelf had uitgevonden terwille van de noodzakelijke instandhouding van zijn pasgestichte rijk — en Jeroboam werd de man, die Israël zondigen deed.

We vinden dat Modernisme ook in het Nieuwe Testament.

Daarin treffen we de Sadduceeën aan, die godsdienstige groep in Israël, die niet de gehele Oud-Testamentische Godsopenbaring aanvaardde, maar alleen de vijf boeken van Mozes, en die zo verlicht was, dat ze niet langer kon geloven in het bestaan van engelen en van de opstanding.

Die aanpassing werkt door in de geschiedenis van de kerk.

De grote ketter, die de oude kerk het meest in gevaar hebben gebracht, waren Arius en Pelagius.

Arius predikte de Christus, maar niet de Christus als de Enige en Eeuwige Zoon van God; hij was zeer 'modern' in zijn opvattingen, hij kon zijn betoog rationele wijze onderstrepen, hij nam de aanstoot weg, dat de enige God ook een drie-enige God zou kunnen zijn. En Pelagius predikte ook de Christus, maar niet de Christus als het Lam van God, dat voor ons geslacht is; Christus is ons voorbeeld in goede werken; Pelagius nam de aanstoot weg, dat de mens in zichzelf reddeloos verloren is; die mens zou nog zo goed zijn, dat hij door navolging van Christus de hemel bereiken kan.

Dit is oude geschiedenis, die altijd weer nieuw is.

Het mysterie van de grote wer-

ken Gods, de verborgenheid der godzaligheid, wordt krachteloos gemaakt.

De dwaasheid der prediking, waardoor het God behaafd heeft zalig te maken wie geloven, wordt weggenomen.

Heel de geschiedenis van het Modernisme van de 19de eeuw meldt ons datzelfde beginsel van de aanpassing.

De geschiedschrijver van het Modernisme in Nederland (K. H. Roessingh) zegt dat met deze woorden: "De 'moderne mens' is voor eigen bewustzijn misschien een oprecht en vroom christen, maar hij verhoudt zich kritisch tot de traditioneel-christelijke cultuur; het Christendom van de Bijbel, van kerkelijke leer en kerkelijke moraal is voor hem tot een probleem geworden. Hij zal er misschien voor een deel mee instemmen, waarschijnlijk voor een groter deel ook niet, maar hij vindt dat niet erg, hij verwacht niet anders; de goddelijke lichtkrans, die eenmaal straalde om elk woord, elke uitspraak van de Schrift of kerkleer is hem in nevelen opgegaan, boven hem staat niet meer het gezag ener Christelijke eenheidscultuur." En even later verklaart hij: "Kort en populair formuleerd: geen Bijbelgezag meer, geen wondergehoof meer; wat deffiger en theologischer: be-

roep op Gods getuigenis in eigen geest, en aanvaarding van de anti-supranaturalistische wereldbeschouwing van de moderne natuurwetenschap." (Het Modernisme in Nederland, blz. 8, 87).

In een vertraagd proces brak deze geest ook in Amerika door.

Vanouds zijn de Presbyterian Churches of the U.S. onze zusterkerken, en nog in 1923 nam de Synode van deze kerken in Indianapolis in verband met toenemende moderne propaganda het besluit, dat de feilloze inspiratie van de H. Schrift, de maagdelijke geboorte van Christus, de voldoening en verzoening, de opstanding, hemelvaart en het zitten ter rechterhand Gods van onze Helland, alsmede Zijn wonderen, als grondwaarheden van de H. Schrift moeten worden beleiden en geleerd.

Maar in antwoord daarop verscheen de z.g. Auburn Declaration, ondertekend door ongeveer 1300 predikanten van deze kerk, waarin verklaard werd, dat deze vijf punten niet van overwegend belang waren, en dat men zeer goed predikant kon zijn zonder ze te aanvaarden.

Dit was het geboorteuur van het ook onder ons zo bekende Westminster Seminary, dat in haar bestaan en voortbestaan protesteert tegen het verval in de Presbyteriaanse kerk van Amerika.

In ons eigen land, in Canada, ontstond in 1925 de United Church, als een combinatie van een deel van de Presbyteriaanse kerk, de Methodisten en de Congregationalisten.

Er is rondom dat ontstaan veel gestreden, en een gevolg van deze strijd was, dat er een Presbyteriaanse kerk overbleef met een eigen karakter.

De United Church was stellig een product van het oecumenisch streven van onze tijd, waarin zich iets van het heimwee van het hart uitsprekt naar de ene en ongedeelde kerk van Christus.

Maar er was toch meer aan de hand.

De Canadese schrijver S. D. Clark zegt het zo in zijn werk 'Church and Sect in Canada': 'De periode tussen 1920 en 1930 werd gekenmerkt door een algemene daling van religieuze waarden, uitkomend in de verzakking van Puriteinse zeden, de verwereldlijking van de Zondag, de vermindering invloed van de Bijbel, het teruglopen van het kerkbezoek en de toenemende verwaarlozing van het huiselijk gebed. De vereniging van de Methodistische, de Presbyteriaanse en Congregationalistische kerken in 1925 was een weerspiegeling van de groeiende invloed van wereldse (secular) waarden, verbonden met politiek en 'Big Business.'

CHRISTELIJK ONDERWIJS ^①

door Dr. Simon Kistemaker

*Waarom is de wereld rond, Pa?
Waarom is ze niet vierkant?
Waarom stroomt de zee niet verder
Dan precies tot aan het strand?*

Zit Pa achter z'n krant na een vermoeide dag, dan kan hij proberen de vragen aan de kant te schuiven door te zeggen: vraag moeder maar. Indien Pa wetenschappelijk is aangelegd, kan hij zonder enige moeite de vragen met verheven theorieën benaderen, terwijl een bevredigend antwoord achterwege blijft. Of Pa kan ietwat verbijsterd zijn schouders ophalen en zeggen: ik weet het niet . . . het is nu eenmaal zo.

VRAAG

Toch worden vragen op deze manier niet van een antwoord voorzien. Als kinderen een voor-hen-eenvoudige vraag stellen, verwachten ze een voor-hen-eenvoudig antwoord. Ze komen in de regel niet veel verder dan van de één naar de ander verwezen te worden; ook worden ze niet veel wijzer als het antwoord hun in een wetenschappelijke vorm gegeven wordt; en het schouderophalen is de kinderen zelf ook niet vreemd. De vragensteller verlangt een bevredigend antwoord.

Onbevragen en zonder enige pretenaties stellen kinderen vragen. "Vader, waarom ga ik naar de christelijke school en niet naar de openbare?" of, "Vader waarom ga ik naar de openbare en niet naar de christelijke school?" Dit zijn voor hen eenvoudige vragen, en ze verwachten niets anders dan dat vader er eenvoudige antwoorden op geeft. Zij willen weten waarom het woordje "christelijk" gebruikt wordt en wat de betekenis en inhoud van dit vertrouwde woordje is, vooral als het met de school verbonden wordt. Kinderen vragen "waarom?" en ouders zoeken naar het antwoord.

Vader kan de vraag niet aan moeder geven en van haar verwachten dat zij het antwoord zal vinden. Dit is een vraag die beide ouders aangaat en die door beiden opgelost moet worden. Vader en moeder dragen de volle verantwoordelijkheid voor de opvoeding en het onderwijs van hun kinderen. Indien zij hun kinderen naar een christelijke of openbare school zenden, dienen zij zich daar ook rekenschap van te geven en de eenvoudige kindervragen begrijpelijk te beantwoorden.

Kinderen vragen niet naar wetenschappelijke uiteenzettingen van christelijk onderwijs, en theologische problemstellingen zijn hun vreemd. Prachtig opgezette antwoorden, belicht vanuit een historische achtergrond spreken niet tot hen. Welluidende formuleringen van fundamentele beginselen zeggen hun niets. En uitingen van emotionele gevoelens, alhoewel overtuigend van aard, geven hun toch geen antwoord dat tevreden stelt.

Ook is het verre van verantwoordelijk als vader en moeder zich door schouderophalen van deze kindervragen verlost wensen te zien. En de toevlucht zoeken in de gedachte, "het hoort nu eenmaal zo," is in feite een ontwijken van de kern der zaak. De vraag van het "waarom?" blijft bestaan.

CHRISTELIJKE SCHOOL

Kan de vraag, "Waarom ga ik naar de christelijke school?" ten volle worden beantwoord met de verklaring, "Omdat kinderen van christenouders christelijk onderwijs behoren te hebben?" De kinderen kunnen dit antwoord begrijpen en de voor-hen-eenvoudige vraag vindt haar tegenhanger in een voor de ouders gemakkelijk te geven antwoord. Doch het vraagt niet veel verbeelding een verdere vraag van de kinderen te verwachten, "Waarom noemen we de school christelijk, dat wil zeggen, waarom gebruiken we het woordje christelijk om de school aan te duiden?" Kinderen ontvangen onderwijs in openbare en in christelijke scholen, en daar vele kinderen van christenouders de openbare school bezoeken, kan de vraag naar het woordje christelijk met betrekking tot het onderwijs niet ontlopen worden.

Mag als gevolg van trekking uit het gegeven antwoord, "Omdat kinderen van christenouders christelijk onderwijs behoren te hebben," opgemerkt worden dat kinderen van zulke ouders aan de openbare school geen christelijk onderwijs ontvangen? Wil dit antwoord zeggen dat de vele kinderen van christenouders die ingeschreven zijn als leerlingen in openbare scholen verstoken zijn van christelijk onderwijs? Houdt het in, dat degene die niet in de gelegenheid zijn geweest een christelijke school te bezoeken daardoor minderwaardige christenen zijn? En duidt het stichten van christelijke scholen op het vormen van een beschutte atmosfeer voor de kin-

deren, of liever, op een afzonderen van de sociale samenleving?

OPENBARE SCHOOL

Op al deze vragen moet ontkenkend geantwoord worden. Natuurlijk zijn er uitzonderingen op de regel, doch op zichzelf genomen moet iedere vraag negatief worden behandeld. Niemand wil toch beweren dat er onder de duizenden onderwijzers en onderwijzeressen aan de openbare scholen geen oprechte christenen zijn? En het valt toch te bewijzen dat op sommige plaatsen de schoolbesturen van openbare onderwijsinstellingen geheel in handen zijn van christenouders, die hun invloed terwege kunnen laten gelden in het aanstellen van leerkrachten. Ook kan menig christen, die zijn opleiding aan de openbare school te danken heeft, getuigen van een versterking van zijn geloof, zij het door positief christelijke richtlijnen hem door een christenonderwijzer (es) gegeven, zij het door niet-christenen, die hem dwongen rekenschap te geven van zijn christelijke overtuiging.

Doch al deze vragen en antwoorden ten spijt, blijft de vraag naar het woordje christelijk bestaan. Is het juist het woordje christelijk te bezigen als men van onderwijs spreekt? Leren de kinderen niet dezelfde leerstof, of dit nu aan de openbare of aan de christelijke school gegeven wordt? Als in beide scholen ook nog dezelfde lesboeken worden gebruikt, wat is dan eigenlijk het verschil tussen de openbare en de christelijke school? Is het wel juist gebruik te maken van het woordje christelijk als men van de school spreekt? Wie geeft het recht tot het toe-eigenen van het bijvoegelijk naamwoord christelijk?

VERANTWOORDING

Van de ongelovige, de atheïst, kunnen we verwachten dat hij het recht tot de naam christelijk betwist. Hij heeft zich gezet tegen alles wat met God en godsdienst te maken heeft en hij zal niet rusten totdat hij weet dat zijn kinderen op school niet met christelijke beginselen zullen worden besmet. Hij wil een neutrale school waar onderwijs als onderwijs wordt gegeven, vrij van godsdienstige strekkingen. Hij betaalt zijn schoolbelasting als ieder eenzaar burger en hij wil hebben, dat de regering zijn kinderen onderwijs verstrekt dat neutraal is en dus overeenkomt met zijn gevoelens. Als ouder komt hij op voor het onderwijs van zijn kinderen — dat is zijn recht en plicht.

In de openbare school moeten de kinderen van de atheïst, de Jood, de Rooms Katholiek, en de Protestant een plaats kunnen vinden. Daar geen van allen prijs stelt op het toepassen van elkaars religieuze overtuigingen op het te geven onderwijs, zal de openbare school zich moeten beperken tot het verschaffen van onderwijs waarbij niemand gekwetst wordt. De onderwijzer(es) onthoudt zich dus van religieuze toespelingen tijdens de lessen in de klas. Wil de atheïst, wil de Jood, wil de Rooms Katholiek of de Protestant godsdienstonderwijs voor zijn kinderen, dan kan na de gewone lessen tijd vrijgemaakt worden voor het geven van zulk onderwijs door de pastoor, de dominee, de rabbi, of een onderwijzer in het atheïsme.

Als het godsdienstonderwijs echter beperkt wordt tot een uurtje na de gebruikelijke schooluren, wanneer de kinderen geestelijk vermoeid zijn en aan het einde van de dag graag naar huis willen, zal het uiterst moeilijk zijn voor de godsdienstleraar les te geven. En spoedig zal het blijken dat het religieuze onderwijs beter gegeven kan worden in de zondagschool en het catechisatielokaal. God en godsdienst krijgen dan alleen een plaats in de kerk, en de school is een kleurloze instelling geworden.

Doch is het mogelijk onderwijs als onderwijs te zien? Is het mogelijk niets van de evolutie en niets van de schepping te zeggen in de plant- of dierskundeles? Is het mogelijk niets van de kerk te zeggen, of althans geen commentaar te geven, tijdens de geschiedenisles? Is het mogelijk niets van God

en Zijn dienst te zeggen bij het bestuderen van de literatuur waarin de schrijvers uiting geven aan hun religieuze gevoelens? Kan onderwijs in een luchtledige ruimte van verstand en hart gegeven worden?

ROEPING

Het onderwijs kan niet neutraal zijn, daar de godsdienstige, de sociale, de culturele beginselen ontegenzeggelijk aan het onderwijs zijn verbonden. Er is geen onderwijzer(es) die in het luchtledige van verstand en hart les kan geven, en fundamentele beginselen die betrekking hebben op iedere menselijke daad moeten op de een of andere manier toch naar voren komen. Het is vrijwel onmogelijk voor de atheïstische leerkracht neutraal te blijven als hij in de literatuur de bijbel moet bespreken, en de christenonderwijzer zal zijn Heiland moeten verloochenen als hij de geschiedenis van de Kerk behandelt. Onderwijs zonder fundamentele beginselen bestaat niet.

Indien strikt neutraal onderwijs als een mythe beschouwd moet worden, mag aangenomen dat waar christelijke beginselen geen plaats vinden, andere strekkingen hun plaats hebben ingenomen. Dus de

christenouder heeft zich de vraag te stellen, of hij met een gerust hart zijn kinderen naar een school mag zenden waar niet-christelijke beginselen toonaangevend zijn in het onderwijs. Ook de atheïst en de Jood kunnen een soortgelijke vraag stellen; kunnen zij zonder enig bezwaar hun kinderen naar een school zenden waar het onderwijs wordt beheerst door christelijke beginselen?

De ouders staan in hun volste recht als zij onderwijs voor hun kinderen verlangen dat overeenkomt met hun beginselen. Als ouders hebben zij verantwoordelijk toe te zien op het onderwijs dat hun kinderen ontvangen. Strekt dit niet met hun overtuigingen, dan hebben zij het recht een onderwijsinstelling te zoeken waar dit onderwijs wel gegeven wordt. Daarom hebben christenouders volle verantwoordelijkheid te dragen voor de opvoeding en de scholing van hun kinderen. Zij moeten zorg dragen dat de christelijke beginselen die de kinderen thuis hebben geleerd, ook gevonden worden in het onderwijs dat ze op school ontvangen. Met het oog op christelijke beginselen moet de school het verlengde zijn van het gezin.

Na een vakantie op Balmoral Castle (Schotland) keerde Koningin Elisabeth vrijdag, 2 oktober terug naar Buckingham Palace, ter voorbereiding van Haar bezoek, vergezeld door Haar echtgenoot Prins Philip, aan Canada. De foto toont de Koningin met haar jongste kind Prins Andrew.

Gaat U
Kerstpakketten
over zee
zenden ?

Vraag
alstublieft Uw
Postkantoor
naar de laatste
data van ter
post bezorging

GENEESKRUIDEN
volgens recepten der beroemdste natuurgeneesk. artsen en specialisten. Prachtsuccessen ook daar waar alles faalde. Giftige pijnstillende middelen kunnen in het lichaam grote verwoestingen aanrichten. Weest voorzichtig, neemt het allerbeste, de onschad. Florakruiden. Beter zijn er niet.
Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à \$18.00 bij vooruitbetaling).
Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Loopt geen risico's met de spaargelden die U zoveel arbeid en inspanning hebben gekost. Beschermt ze - vermeerderd ze - op een spaar-rekening bij de Royal Bank

ROYAL BANK
de bank voor de sparende man

FIVE ROSES WAARBORGT U VOLLEDIGE
TEVREDENHEID OF UW GELD TERUG

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: \$5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Concentratie - Kramp

door Wm R. Rang

Gelukkig, de school is weer begonnen. De vakantie is dit jaar ook wel erg lang geweest. De kinderen kregen er genoeg van en als zij er eenmaal genoeg van krijgen, dan kan moeder haar lol wel helemaal op.

De lunchpails worden weer klaargemaakt en de kinderen gaan weer naar school. 't Is nu weer wat stiller rond het huis. Stiller, ja, maar de zorgen minderen niet. Het naar school gaan van de kinderen brengt z'n typische zorgen mee. Vaak is er iets van vrees te bespeuren. Hoe zal het van 't jaar gaan met Nellie?

Ik heb wel eens zo'n moeder op spreekuur gehad.

"Nellie is niet dom, weet u, maar ze kan toch niet erg meekomen. We zitten er genoeg achteraan, hoor."

Welja, ouders doen er van alles aan. Ze proberen van alles en ze bedenken van alles.

Toch helpt het Nellie geen zier.

En om eerlijk te wezen, Nellie kan niet al te goed meekomen en toch is ze niet dom. Ze heeft al een paar keer een intelligentietest gemaakt en de resultaten duiden aan dat ze een goed-middelmatige leerlinge behoort te zijn. Moeder wist dat uit intuïtie: Nellie is niet dom.

Maar hoe komt het toch dat ze niet al te best mee kan?

Moeder draait er eerst wat om heen. Dan geeft ze het schoorvoetend toe: misschien is Nellie wel wat te lui.

Dat is een hele uitspraak. M'n grootmoeder zei altijd dat alles waar "te" voor staat verkeerd is. Lui is niet zo erg, maar té lui, daar klopt niets van.

En ja, zo op het eerste gezicht lijkt het inderdaad dat Nellie lui is. Ze hangt wat achterover in haar bank en haar hand ligt meer stil op het papier dan dat er gewerkt wordt. Ze is ook altijd het laatste klaar en ook dat geeft een bedenkelijke indruk. Misschien is ze wel heel erg lui.

Nu is dit zo ongeveer de gang van zaken en de wijze van denken die wij geregeld tegenkomen. Nellie is niet dom, maar kan niet meekomen omdat ze te lui is om zich in te spannen.

Klopt deze redenering dan niet? Waarschijnlijk niet. Kinderen die werkelijk lui zijn komen haast niet voor. Om te beginnen, gemakzucht en luiheid zijn nog niet hetzelfde. Maar omdat uit Nellie's houding wel blijkt dat ze niet gemakzuchtig is, hoeven we het in deze richting niet te zoeken. Wanneer ik het kind een paar dagen heb gadegeslagen, weet ik al waar hem de schoen wringt. Nellie kan zich niet concentreren. Haar aandacht blijft wegglijden. Ze ziet mij aan, maar toch ziet ze me niet. Ze tuurt naar het bord en denkt

aan de camping-trip van de afgelopen zomer. Ze leert haar les over Samuel de Champlain en droomt van een nieuwe jurk die ze voor de winter nodig heeft.

En Nellie staat niet alleen. Er zijn honderden kinderen die aan concentratie-kramp lijden. Het zijn vaak tamelijk intelligente kinderen die om de een of andere reden hun aandacht niet lang genoeg op iets kunnen bepalen.

Wat moet er nu aan gedaan worden? Haar goed achter de broek zitten? Misschien, maar dan mogen we de wijsheid van het Duitse lied "Die Gedanken sind frei" niet vergeten. Concentratie is moeilijk te forceren. Het is veel beter om de reden tot het afwezig-zijn te kunnen bespeuren.

Een verstandige onderwijzer stapt dan in de car en gaat thuis eens kijken. Een gewone koffieleut: een goed bakje koffie met een grandmother-sugar-cookie en een babbeltje over de politiek in de States en het werk van het Committee for Justice and Liberty. Langzamerhand gaat het gesprek toch wel over Nellie.

"Was ze een happy baby?" vraagt de onderwijzer zo langs z'n neus weg.

Nou en of. Ze was de eerste. We waren er dol mee. Weet je nog, Fred, we kochten haar een pop en blokken en een hobbelpaard en nog veel meer. Ze was ook zo'n lief ding.

Natuurlijk, Nellie was een lief ding en dat is ze nog. Maar speelde ze wel met dat speelgoed?

O ja, hoor. Eerst wel, maar dan wilde ze wat anders en dan duurde het niet lang of ze had de hele playpen vol liggen en speelde ze nergens meer mee. Tenslotte smeedt ze alles overboord en moest je gewoonweg op je kopjes passen, weet-je-nog-wel, Fred?

De onderwijzer weet nu genoeg en kan nu rustig naar huis gaan en nadenken. Het niet-concentreren van Nellie is niet op school ontstaan, het is thuis aangekweekt. Toen ze een klein ding was, speelde ze al met zó veel dingen, dat ze zich niet kon concentreren op één bepaald stukje speelgoed.

Om zich te kunnen concentreren heeft een kind inwendige rust nodig. Dit betekent vooral niet dat het een stil, saai kind moet zijn. Nee, het betekent wel dat het een levendig, gelukkig kind is, een kind dat de gelegenheid krijgt om zich met alles vertrouwd te maken en de tijd krijgt om met één bepaald ding bezig te zijn. En als we hier even goed over nadenken, begrijpen we ook dat Nellie's moeilijkheden eigenlijk die van haar moeder zijn. Nee, dit is niet erfelijk, maar wel zeker overneembaar. Omdat moeder zelf in een gedissorganiseerde wereld leefde, stond

ze toe dat de klein Nellie met van alles tegelijk speelde. En om het nog erger te maken, ruimde moeder alle rommel op die het kind had gemaakt. En ook daar zit een gevaar: als een kind de moed heeft om een bende te maken, moet het ook de consequenties dragen en de zaak weer opruimen. Daar leert het orde van, zeker, maar leert het zich ook concentreren.

Om nu nog wat dichterbij de kern van Nellie's moeilijkheden te komen: ze is een beetje verwend. Ouders die hun kind verwennen denken dit uit liefde te doen. Het verwennen is voor hen 'overflowing love'. Helaas erkennen zij dikwijls te laat dat het geen liefde was, maar domheid, en de uitwerking staat dicht bij die van een wrede daad. Nellie zit nu op school, ze is een tamelijk pienter meisje, maar ze kan niet meekomen. Ze is onzeker, ze is bang voor rekenen. Ze is bang voor vragen. Ze is bang voor een hoeveelheid werk.

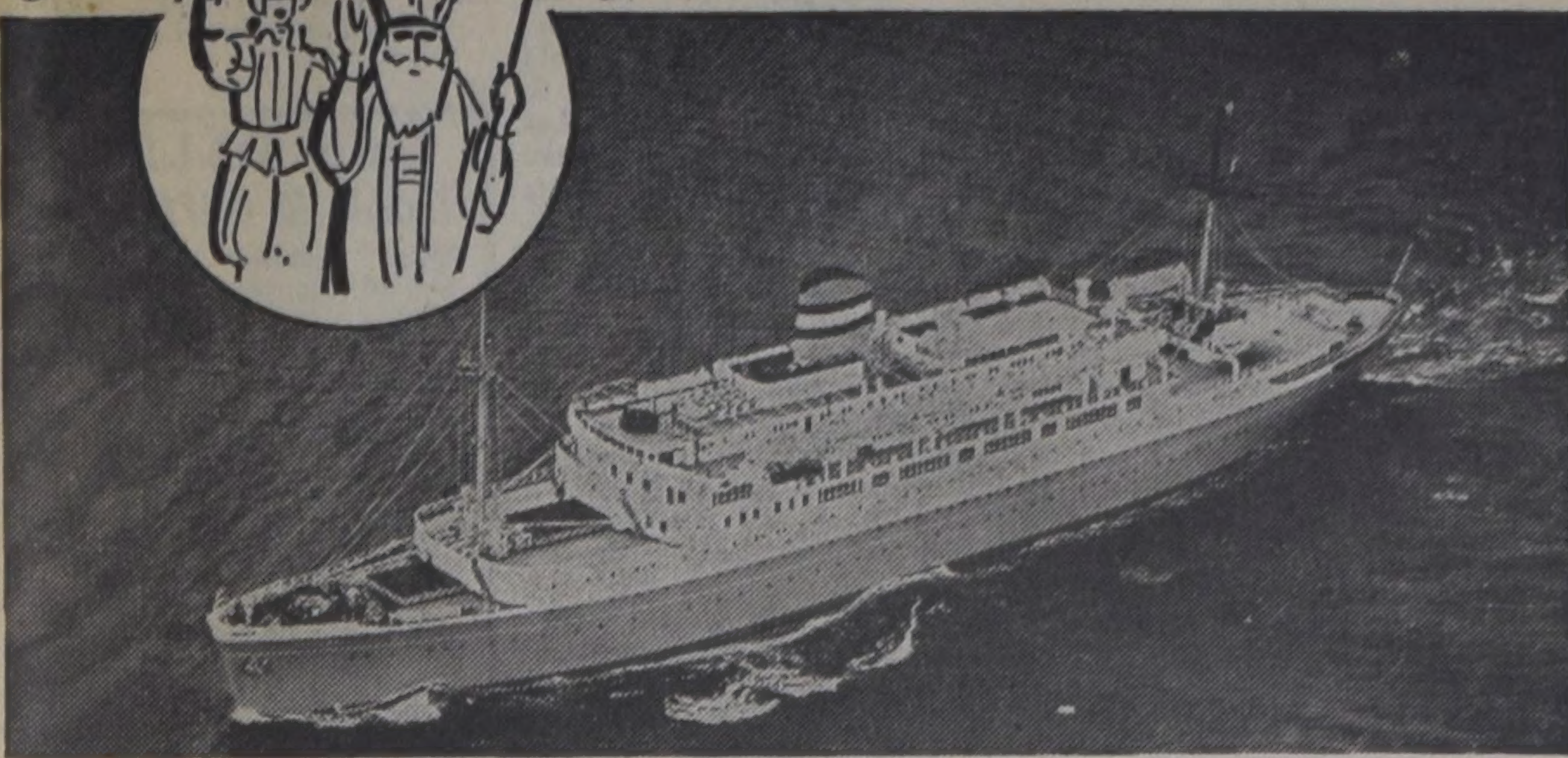
Blijft de onderwijzer nu thuis zitten en beschouwt hij de zaak als verloren?

Gelukkig niet. Hij weet nu de oorsprong van het probleem, nu kan hij ook een medicijntje gaan toepassen. Eerst worden allerlei storende elementen uit het leven van Nellie weggewerkt en vader en moeder moeten hard meewerken. Geen radio aan bij het huiswerk. Leren zelf bed op te maken en kamer schoon te houden. Op zaterdagavond alles klaar zetten voor de zondag: schoenen, sokken, jurk, etc. Nellie moet leren, langzaam aan en bij kleine beetjes tegelijk, om bepaalde dingen binnen een bepaald tijdsbestek uit te voeren. Nellie moet de waarde van de tijd leren verstaan. Ze moet leren inzien dat mensen feitelijk maar één ding tegelijk kunnen doen. Ze moet ook leren dat wanneer ze iets ingespannen doet, het sneller klaar komt. En boven dat alles uit moet ze leren dat de Here dit van haar vraagt omdat God een God van orde is, dat Hij Zichzelf intens wijdt aan de dingen die Hij doet. Ze moet ook leren vragen om de hulp die ze nodig heeft.

Zeker, de school is weer begonnen. Schoolzorgen zijn óók zorgen. Ouders leren van alles: vader leerde zijn vak, moeder leerde huishouden, maar geen van beiden leerden opvoeden. Dat schijnen wij ouders bij vallen en opstaan te moeten leren.

Zeker, opvoeden is moeilijk. Maar laten wij maar altijd voor ogen houden dat er Hulp is in de opvoeding. Laten wij van die Hulp altijd maar gretig en dankbaar gebruik maken. En dat met inspanning van al onze krachten.

Zie ginds komt de stoomboot...

SINTERKLAAS, KERSTMIS, OUD-EN-NIUW IN HOLLAND — REDUKTIES TOT 25%!

U komt op 3 december met de MAASDAM in Rotterdam aan en geeft Uw familie de Sint Nikolaasverassing van hun leven. U blijft voor Kerstmis en de jaarwisseling. Daarna ziet U misschien nog wat meer van Holland (er is zo veel veranderd) en keert terug op 19 januari met de STATENDAM via New York. Goed idee? Voegt U zich dan bij onze „Christmas in Europe" groep (minimum deelname 25 personen) die 24 november uit Montreal vertrekt. Het bespaart U 25%.

Misschien schicken de data niet. Kies dan een andere afvaart uit onze uitgebreide afvaartlijst—van Montreal of New York. Diverse redukties. U neemt bovendien 275 lbs. bagage per persoon gratis mee en geniet van de ruimte en het gemak dat alleen een zeereis kan geven. Raadpleeg Uw travel agent. Hij weet het!

„HAPPY HOLIDAY" AFVAARTEN
ROTTERDAM EN ANDERE EUROPESE HAVENS

VAN MONTREAL/QUEBEC:
MAASDAM

24 nov.

VAN NEW YORK:

NIUW AMSTERDAM 19 nov.
PRINSES MARGRIET 4 dec.
STATENDAM 10 dec.

EN VELE ANDERE AFVAARTEN

Pay Later Plan beschikbaar

Holland-Amerika Lijn

De Lijn met Hollandse Traditie.

MET ONZE BESTE WENSEN

Op 14 augustus jl. sloot Rev. J. van Dijk in de First Chr. Ref. Church te Duncan, B.C., het huwelijk van Etje Van Huizen, dochter van Mr. en Mrs. A. Van Huizen te Duncan, B.C., en Harm J. Groenewold, zoon van Mrs. J. Groenewold te Duncan, B.C.

PRINSES BEATRIX KREEG PAARD AANGEBODEN

H.K.H. Prinses Beatrix heeft in Utrecht de demonstraties ter gelegenheid van het 25-jarige bestaan van de Vereniging tot Bevordering van de Landbouwtuigpaardfokkerij in de Irenehal bijgewoond. De commissaris van de Koningin in de Provincie Utrecht, Jhr. Mr. C. Th. E. Graaf van Lijnden van Sandburg, die tevens voorzitter van de V.L.N. is, bood Prinses Beatrix een 3-jarige schimmelkleurig Stermerrie aan.

De eerste Franse kolonisten, aangespoord door de voortreffelijke kwaliteit appels die in Canada groeien, volmaakten "De TAART". Slechts Magic verzekert U van perfecte resultaten met deze geliefde lekkernij.

DE KENNER'S KEUZE

Geglaceerde Normandje Appeltaart

(goed voor) 6 tot 8 porties.

1¼ kop eenmaal gezifte bloem voor alle doeleinden geschikt; 1½ theelepeltje Magic bakpoeder; ½ theelepeltje zout; ¼ kop gekoelde Blue Bonnet margarine of boter; ¼ kop gekoeld plantenvet; 2 eetlepels koud water; 1 eetlepel sinaasappelsap; 2 theelepeltjes fijn geraspte sinaasappelschil; 1 pakje smaakloze gelatine; 2 koppen gezoete appelmoes; ½ kop gezeefde abrikozenjam; 3 eetlepels sinaasappelsap; 1 eetlepel fijn maïsmeel; 1 appel, ontdaan van klokhuus en geschild; gezoete slagroom (naar keuze). Voorverwarm de oven tot 425° F. (zeer heet). Zift de bloem, Magic bakpoeder en zout in een kom. Snijd er Blue Bonnet margarine of boter en plantenvet in totdat het mengsel op maïsmeel lijkt. Voeg er koud water, een eetlepel sinaasappelsap en sinaasappelschil aan toe. Vermeng het met een vork. Vorm er een bal van; kneed het lichtelijk op een gebloemde plank ongeveer tien keer. Rol het uit in een cirkel van 12 inch. Pas het in een taartvorm van 9 inch; vouw het overhangende deeg er onder; duw het op om een opstaande rand te vormen; plooi het. Plaats een cirkel van waspapier over het deeg op de bodem; bestrooi met macaroni om het krullen van de korst tegen te gaan. Bak in een voorverwarde oven voor ongeveer 15 minuten of totdat het heerlijk bruin is geworden. Verwijder onmiddellijk het waspapier en de macaroni. Koel de korst volledig af. Strooi inmiddels boven in een dubbele pan de gelatine over de appelmoes om zacht te worden. Vervolgens verwarm over kokend water, daarbij af en toe roerend, totdat de gelatine volledig is opgelost. Koel af. Stort het over de afgekoelde korst. Koel het af totdat het stevig is. Combineer in een steelpannetje de jam, 3 eetlepels sinasappelsap en maïsena. Verminder de warmte; blijf het koken tot het dik is geworden, helder en smedig. Deel de geschildde appel in vieren; snijd in dunne schijfjes. Schik het aantrekkelijk over de gestolde appelmoes. Spreid zorgvuldig de geglaceerde abrikozen er overheen. Zet het terug in de koelkast totdat de glacé is gestold. Indien gewenst, garneer met slagroom voordat U het opdiend.

IK HEB HET ZELF GEMAAKT MET MAGIC!

Een ander fijn produkt van Standard Brands Limited.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

9 Harriman Rd.,
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

THE READING SEASON HAS COME!

We have a better selection than ever before. Selected books for societies, study clubs, libraries and the home. Sunday school books and supplies (attendance rolls, reward tickets, metallic stars, inexpensive wallmottos etc.). Just received a nice variety sacred music (Philips and World records).

YOU ARE KINDLY INVITED TO VISIT US.

It is a great pleasure for us to serve you. Our (basement) bookstore is open daily from 9 A.M. till 10 P.M.

CHRISTIAN BOOK CENTRE

ANTON LAMMERS

PHONE JA 2-1234

36 LONGWOOD ROAD NORTH, HAMILTON, ONTARIO

Centennial Grants

Een onzer lezers wijst er ons op, dat er tegenwoordig veel geschreven wordt in de pers over Centennial Programs and Projects. Hij vraagt zich af of het niet juist nu de beste tijd is voor de vele nieuwe Christelijke scholen, zich op de hoogte te stellen welke mogelijkheden in zulk een Centennial Program liggen. Indien de berichtgeving juist is, is de "deadline" voor een dergelijke actie 10 november a.s. Naar verluidt is er geld beschikbaar voor "Centennial Grants".

In dit verband haalt onze briefschrijver aan, wat Rev. L. Tamminga in de "Christian Vanguard" van Augustus 1964 heeft geschreven:

"Rather than adhering dogma-

tically to one philosophy of education as the only one acceptable, let the government also uphold the democratic right of citizens to maintain a Christian heritage. Let such a unified Christian School system, which in certain cases is already fully inspected by the department of education, have a recognized place in national life, and be utilized by children of all sorts of denominations who simply want to give the Bible its rightful place. Let, at least, the rights of such parents be respected that they may designate their own taxes for their own schools. This need not be a financial disaster.

Legislation could provide that only established schools with a sufficient number of children be granted subsidy, so that needless

fragmentation and duplication would be prevented. Similar systems are now successfully operating in England, Scotland, Ireland, West-Germany, France, Holland, and Belgium."

VAN DELFT'S Book & Gift Shop

Your address for Sunday School supplies, Children's Bibles, Hymn Books, Bible class books, reading books, Bible and Study books.

Large selection of skit books and plays, Dutch and English records, etc.

Store open: Mon., Tues., Wed., Sat. 9 a.m. to 6 p.m. Thurs. and Fri. 9 a.m. to 9 p.m.

1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT.
TEL.: JA 8-1932

Familie Doorsnee en Familie Uitzondering

Wanneer men vele evangelisatie traktaties mag geloven, dan schijnt de ongelovige mens in de regel zijn levensweg te nemen door nachtelubs, bordelen, de onderwereld, de kliniek voor geslachtsziekten, door woeker, speculatie en bankroet, om te eindigen met een duik in het water van de eeuwige rampzaligheid. Is dit de levensgang van familie Doorsnee onder de buitenkerkelijken? Per se niet! Dit is de levensgang van familie Uitzondering. Het mag waar zijn dat met name in de grote steden elke dag aangrijpende drama's zich afspelen. Het mag waar zijn, dat er veel te veel nachtclubs en bordelen zijn. Het mag ook waar zijn, dat er druk gebruik gemaakt wordt van de pastorale telefoondienst door

mensen in wanhoop of verterende eenzaamheid. En toch is dit een klein percentage vergeleken met de familie Doorsnee. Gelukkig verloopt het leven van verreweg de meeste ongelovige mensen in ons vaderland langs wegen van burgerlijk fatsoen. Daarmede verkeren zij niet in minder geestelijke nood, maar hun nood heeft een andere inhoud en een andere kleur.

En niet iedere ongelovige geniet op een bandeloze manier van het leven, zodat hij eindigt in levenswalg of levenswanhoop. En niet iedereen, die zonder Christus leeft, is slaaf van het geld en het genot. En zij voelen zich heus niet allemaal diep-ongelukkig. Zij hebben hun ups en downs, hun verrassingen en teleurstellingen, hun plezier en verdriet, hun arbeid en vakantie, hun goede en kwade kanten, precies als de kerkelijke mensen.

Familie Doorsnee is de geregelde arbeider met zijn hobby's, de nette burgerman "met z'n confectiepakkie aan", de succesvolle zakenman, de plichtsgetrouwe ambtenaar of onderwijzer. Tot deze mensen moeten wij ons richten met het evangelie. Ja, natuurlijk ook tot de onderwereld, de nozems, de gewetenloze levensgenieters, de vastgelopen en doodgelopen mensen, de hoeren en de souteurs, de oplichters en de psychopaten. En al is hun aantal veel te groot, toch behoren ze tot de familie Uitzondering. Daarom moet men één traktatie schrijven, dat zich richt tot familie Uitzondering tegen vijftig, die de familie Doorsnee aanspreken. Maar het schijnt dat vooral de zogenaamde vrije groepen, die zich intens met traktaatverspreiding bezig houden, de verhouding precies omkeren.

Zou het niet beter zijn het geweten te laten spreken in de gewone alledaagse dingen van het leven? Het overkomt de meeste mensen niet elke dag, dat zij eenzame vrouwen wurgen of "veelvuldige" moordenaressen worden. Wat wel elke dag gebeurt is: roddel, onwaarheid, noodleugens, ijdelheid, jaloezie, gebrek aan liefde om je man of vrouw in de tekortkomingen te dragen en gebrek aan vergevingsgezindheid, enz. enz.

En nu ontken ik ook niet eens, dat er een bepaalde categorie "zaaltjesmensen" (ik bedoel dit niet denigrerend!) is, die zulke drama's prachtig vinden en tot tranen toe bewogen worden. Maar dit soort mensen sterft steeds meer uit.

Wij moeten de boodschap van Christus' zondaarsliefde veel meer richten op de familie Doorsnee, die eerder geen vlieg kwaad doet dan moorden begaat, maar die de kerk een museumverschijnsel vindt en de zondag voor uitslapen, visen, bermtourisme, visite en de bioscoop reserveert, omdat zij niet weet van de opstandingskracht van Christus.

Ds. J. Overduin.

— Centraal Weekblad.

Canada Savings Bonds 1964

GEMAKKELIJK TE KOPEN

U kunt Canada Savings Bonds contant of op termijnen kopen. Koopt ze via het Payroll Savings Plan op Uw werk — of bij de banken, erkende beleggingshandelaren, effectenmakelaars, krediet- en voorschotmaatschappijen. Zij zijn verkrijgbaar in coupures van 5, 100, 500, 1000 en 5000 dollars, tot een maximum van \$10,000 per persoon.

EENVOUDIG TE VERZILVEREN

U kunt Canada Savings Bonds te allen tijde tegen het volle nominale bedrag plus opgebrachte rente verzilveren. Indien U contant geld nodig hebt dan behoeft U slechts het inlossingsformulier op het aandeel in te vullen en dit aan Uw bank te overhandigen. U zult dan Uw geld onmiddellijk ontvangen.

UITSTEKEND OM TE BEWAREN

Elk jaar op de 1ste november krijgt U rente op de Canada Savings Bonds — 4½% over elk van de eerste 2 jaren; 5% over elk van de volgende 5 jaren en 5½% voor elk van de resterende 3 jaren — daarbij een gemiddelde rente van 5% per jaar opbrengend, indien U ze behoudt tot de vervaldag over 10 jaar.

Iedereen heeft wel het een of ander om
voor te sparen

Onverwacht bezoek!

En ze worden verwelkomd met thee en een speculaasje. Want moeder zorgt er wel voor, dat die in huis zijn. VOORTMAN'S maakt van die gezellige koekjes! Iedereen is er dol op. Je ziet en proeft dat die met zorg gebakken worden. Zet U ze óók eens op Uw boodschappenlijstje.

Speculaasjes van

VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Speculaasjes van

Bewaar Uw speculaasjes in een goed afgesloten trommeltje; ze blijven dan langer goed.

Support

YOUR CHURCH
IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED
WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

KERSTMIS IN NEDERLAND

Er zijn NU nog plaatsen beschikbaar voor GROEPSREIS PER BOOT naar Nederland (Groep moet totaal 25 deelnemers hebben). PASSAGE PRIJS SLECHTS \$346.50 RETOUR.

Vertrek Montreal per "MAASDAM" 24 november
Vertrek Rotterdam per "STATENDAM" 20 januari

Voor volledige inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Tel. 723-4471

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included \$34.00 per year.
Single premium \$14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included \$12.00 per year.
Single premium \$6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of \$500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name:

Address:

Mannenpraat

VOORWAARDE VAN BURGERSCHAP

Ik zal waarschijnlijk wel niet de enige zijn geweest die geluisterd heeft naar de nieuwsberichten op vrijdagavond 18 september om 10 uur, uitgezonden door de CBC. Er zullen heel velen meer daar naar geluisterd hebben, en ook gehoord hebben het bericht waarover ik nu iets wil schrijven. Het is echter de vraag of het bij zo velen ook dezelfde reactie verwekte als die welke bij mij verwekt werd. Ik bedoel dat bericht, waarin wereldkundig werd gemaakt, dat aan een Hollands echtpaar het Canadees staatsburgerschap geweigerd werd (en nu al voor de tweede keer) op grond van het feit, dat ze voor de rechter hadden verklaard dat zij niet in God geloven. Op zichzelf is het al vreselijk, dat er mensen zijn, die er openlijk voor uitkomen, dat zij niet geloven dat God bestaat. We geven toe dat hun verklaring eerlijk is, maar men wordt er toch altijd pijnlijk door getroffen als men zo'n verklaring hoort. En het wordt nog pijnlijker als men hoort dat een dergelijke verklaring werd afgelegd door Hollandse mensen. Natuurlijk weten wij het wel, dat er in Nederland vele mensen waren en zijn die hetzelfde verklaren. "Er is geen God en wij geloven niet in Hem." Maar als men dan in Canada woont en men hoort het door de radio, dat twee mensen vanuit Nederland gekomen, niet aanvaard worden als Canadees burger op grond van het feit, dat zij het bestaan van God ontkennen, dan komt het weer

even sterker naar voren dat Nederland blijkbaar een land is waar meer eerbijheid ten aanzien van deze dingen beleefd en gekweekt wordt.

Ik heb al gezegd dat ik het vreselijk vind om zo het bestaan van God en het geloof in Hem te horen loochenen, en ook: dat ik desondanks deze verklaring toch ook eerlijk vind. Deze mensen hebben in elk geval voor het verkrijgen van het Canadees burgerschap er niet om gelogen.

In het bovengenoemde bericht werd echter nog meer vermeld, en wel dat de rechter, die hierover te beslissen had, het niet kon toestaan, dat mensen die in het bestaan van God niet geloven, konden worden aanvaard als burger van dit land. Dat zou een schande zijn voor een land als Canada, dat toch nog aanspraak wil maken op de naam Christelijk land. En of de mensen al protesteerden en argumenteerden, dat er in Canada toch vrijheid van godsdienst bestond en dat dit toch ook betekende dat er vrijheid bestond om niet in God te geloven, het mocht alles niets baten. De rechter hield voet bij stuk en achtte het argument, "dat vrijheid toch betekende, zowel om in God te geloven, als ook om dat niet te doen", een aanvechtbaar standpunt. Of, zoals hij het zelf uitdrukte, "it is debatable. Wat hiervan te denken? Nadat ik dit bericht gehoord had dacht ik aan Psalm 14, die begint met de

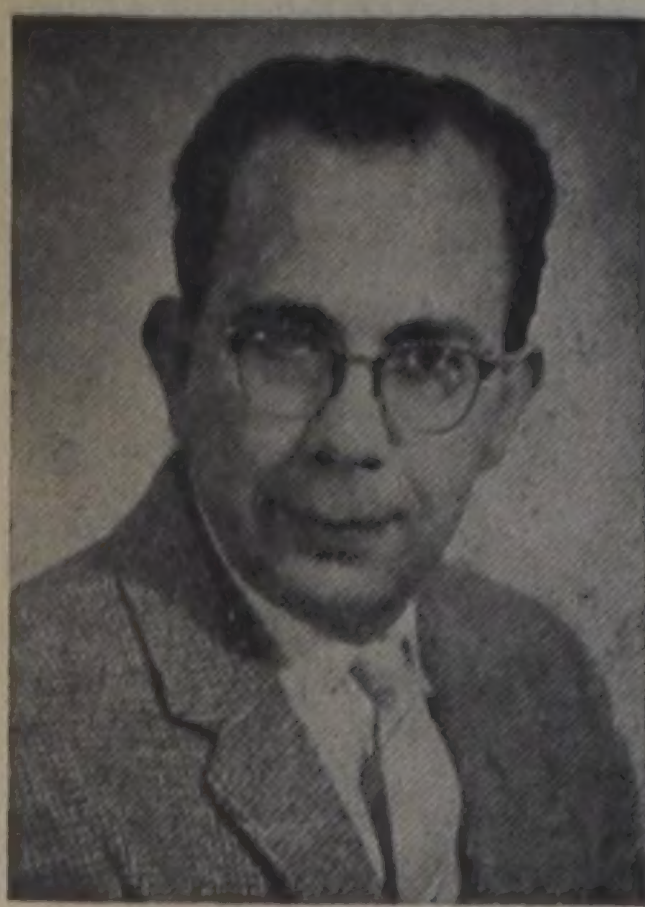
woorden: "De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. In overeenstemming daarmee zijn dus deze twee Hollandse mensen, die door deze rechter niet toegelaten werden als burgers van Canada, dwazen. Dwazen, omdat ze niet alleen in hun hart, maar ook met hun mond zeggen: Er is geen God. En zonder het nu voor deze dwaze belijdenis op te nemen, zou ik toch in alle bescheidenheid in het midden willen brengen, dat deze rechter geen recht had om alleen op grond van deze ontkenning van het geloof in God, hen het burgerschap van dit land te weigeren. Het is best mogelijk, dat deze rechter zich op een artikel van de wet op het burgerschap kan beroepen, waardoor hij wel in zijn recht was dit te doen, maar dan ben ik zo vrij om te zeggen dat deze wet dan niet deugt. Als er verder op deze mensen als toekomstige burgers of als toegelaten immigranten niets is aan te merken wat betreft het gehoorzamen aan de wetten des lands, dan kan en mag hun niet geloven in God niet een reden zijn om hen als burgers in volle rechten te weigeren. En dan geloof ik inderdaad dat vrijheid van godsdienst ook betekent: vrijheid om niet in God te geloven, althans tegenover de overheid van het land.

De overheid toch heeft elke onderdaan, en ook toekomstige onderdanen, vrij te laten in verband met wat hij of zij gelooft of niet gelooft. In dit verband wil ik even aanhalen wat de Chr. Encyclopedie onder hoofd: "Godsdienst-vrijheid" hiervan zegt: "Elke vorm van dwang in religieuze aangelegenheden is uit den boze, en in strijd met de Geest en het Woord van Christus. De overheid heeft de roeping aan de Chr. kerken de vrijheid te garanderen. Ze heeft de roeping die vrijheid ook aan andere religies en religieuze gemeenschappen te garanderen. Haar roeping is de rechtsorde te handhaven, en de reële ontmoeting en geestelijke strijd tussen de religies mogelijk te maken. Het is Gods wil dat 't rijk Gods niet komt door dwang van buiten af, maar als een zuurdesem, als een mosterdzaad, van binnen naar buiten, van het kleine naar het grote, van het onzichtbare naar het zichtbare. Niet door dwang, maar door de Geest."

Ik geloof dat het goed is om ons telkens opnieuw te realiseren wat de taak is van de overheid in verband ook met deze dingen. Wij zullen moeilijk aan de uitspraak van deze rechter iets kunnen veranderen, maar we moeten ons wel bewust zijn dat hier met beginselen geknoeid werd. En als we er dan verder nog aan denken en deze uitspraak in dat licht bezien, dat er in dit land duizenden mensen wonen en ook geachte of soms hooggeachte burgers zijn, die zich om God niet bekommeren en geen mens ontzien (dit wordt van de onrechtvaardige rechter ge-

zegd), dan wordt het een nog groter raadsel dat een rechter tot een dergelijke uitspraak komen kon. Van harte hoop ik dat deze Hollandse mensen hun dwaasheid inzien en tot geloof komen. Maar ik geloof niet dat hen daarom het burgerschap van dit land ontzegd mag worden.

C. Overgaauw.

Mr. THEO HEIKAMP

Mr. O. K. Johnson, president van O.K. Johnson Travel Service Limited, heeft het genoegen u te kunnen mededelen de aanstelling van Mr. Theo Heikamp als manager van het Sarnia kantoor. Mr. Heikamp is geboren en getogen in Nederland. Gedurende verschillende jaren was hij verbonden met Koops Travel Service in Burlington, Ont. Hij heeft jaren ervaring in het organiseren van reizen, en hij zal u gaarne van dienst zijn met het verschaffen van alle mogelijke inlichtingen. In Toronto: Bel of schrijf Miss Joanne v. d. Spek.

(Ingezonden Mededeling.)

HET OUDE SICHEM VERRIJST WEER

Een groep Amerikaanse oudheidkundigen, onder leiding van Professor Ernest Wright van Harvard, verricht reeds sinds 1956 opgravingen met het doel de nog bestaande resten van de oud-Bijbelse stad Sichem bloot te leggen. Dat hun groots opgezette onderneming lonend is, wordt thans door de Directeur van het Jordaanse Bureau voor Oudheden medegedeeld. Volgens dit rapport geven de poorten, de versterkingen en de grote tempel van Sichem, dat van tijd tot tijd hoofdstad van een staat is geweest, een duidelijk begrip van de historische betekenis van deze stad. Sichem is de eerste stad in Palestina die in Genesis 12:6 vermeld wordt. Als Abraham het land Kanaän binnengegaan was, zo wordt daar gezegd "trok hij door tot de plek bij Sichem".

ROTER TABLETTEN

tegen maagklachten

Wordt U geplaagd door maagpijnen, maagzuur, gassen? Voelt U zich hondsme Slaperig na maaltijden?

Probeer dan ROTER tabletten — in vol vertrouwen — voor vlugge verlichting

60 tabletten \$3.00,
150 tabletten \$6.30.

ROTER tabletten — een populair recept in vele Europese landen — hier verkrijgbaar in alle goede "drug stores".

KLEINBEELD VAN GENADE

Je staat ontredder bij de herkenning van jezelf op het scherm van je ziel het beeld dat opdoemt scheefgetrokken door de zelfzucht glashard, zonder liefde gedreven door dolzinnige driftten heen en weer geslingerd zonder houvast in lachwekkende hoogmoed wanhopig probeerend om iets te lijken mar desondanks niet om aan te zien onttoonbaar door de zonde.

Je zou de knop van je verbijsterde aandacht om willen draaien want dit lijkt nergens op!

Maar laat het er toch niet bij zitten haal er iemand bij! doe het niet zelf laat Zijn doorboorde hand het beeld herstellen naar Zijn Beeld!

Alice Los.

PAULA "SNACKTIME" RUSKS

Top's Importing Limited, Grimsby, Ont.

NOW WITH FREE by name

GIFT COUPONS
Ask for Snacktime

SCHERVEN-MIE

door Go Verburg

(56)

Weet jij of die twee mannetjesputters Jochem vangen? En als het niet lukt — want alles lukt niet, dat heb je gisteren gezien, toen Giel de deur uitgesmeten werd — kunnen die snuiters dan hun kiezen op elkaar houden en verzwijgen, dat getuige Schiebreek zo het één en ander van de zaak af wist? Dat kunnen ze vast niet en daarom zal hij zwijgen, zolang er geen zekerheid is. Een slag op zijn knaak is al zat — méér dan zat, Jochem van der Vaart.

"Dat is immers zo klaar als een klontje," piept Truffel.

"We zullen het mannetje tenminste maar op-halen," gromt Dedel.

"O, dus de heren hebben hem nog niet ge..." "Nee," gromt Dedel weer, "hij heeft het maar niet afgewacht."

Op hetzelfde ogenblik slaan de klauwen nog verder uit, want waar kan Jochem zitten? Welke relaties heeft hij op de wal? Teeuw Versluis en dokter Van Loon, hi-ha-ha, dat zijn zo'n beetje de enige troeven.

De beide rechercheurs houden krijgsraad bij de politiewagen, terwijl ze met langzame bewegingen een sigaret nemen en de tabak wat vast kloppen op de nagel van hun duim. Wat denk je: kan dit mannetje als tipgever dienst doen of houdt hij zich schuil?

Dedel voelt voor het eerste, maar Truffels hersens worden doodmoe van het gedraai van die kerel. Toch hebben ze hier een draad in handen en wie weet...

Nico staat hun gedoe rustig aan te zien en heeft zo'n idee dat...

Wanneer ze dan met elkaar over de dijk rijden, naar die boerenegorij waar Jochem volgens Nico mogelijk huist — als de heren tenminste de schipper van de "Antje-Jacoba" zoeken — voelt Nico zich kiplekker. De vlucht van Jochem is bijna zo veel als een bewijs en het zou wel bar tegenvallen, wil hij niet door de mand gaan straks.

Hij wrijft zijn droge handen tussen zijn knieën en neemt dan bescheiden een sigaret uit het pakje van Dedel.

In het dorp bedenkt Nico plotseling, dat daar de dokter woont, die destijds de schipper behandeld heeft, toen de man ziek lag bij de boer waar ze nu heengaan. De wenk is duidelijk genoeg: een

dokter als getuige is nog zo beroerd niet. Dedel knipoogt tegen Truffel en dat ziet Nico in het spiegelkje, want hij zit naast Louis en het spiegelkje zit helemaal scheef.

"Laten we even bij die dokter stoppen, Louis," bedisselt Truffel.

Hij begint er werkelijk schik in te krijgen, zoals deze zaak loopt. Vanochtend heeft hij maar vast het proces-verbaal van verhoor van de aanbrengrer en medeplichtige bij de brand, Giel Dobber, op het parket bij meneertje afgegeven, omdat het morgen Zondag is. Als 't een beetje wil, komt de rest vandaag weer rond en dat is geen kleinigheid, op een Zaterdag. Het onbehagelijke gevoel, dat de touwtjes volkomen in handen van hun gids liggen, vermindert gaandeweg en straks, wanneer die schipper meegaat, zal dat gevoel helemaal weg zijn.

Jammer, de dokter is niet thuis. Mach van Tol tuurt intussen naar de beide mannen, die in de wagen zijn blijven zitten. Waaraan doet die ene haar toch denken...? Nee, mevrouw ook niet. Dokter is vannacht al vroeg gehaald door Teeuw Versluis van de Acht-hond, als de heren weten waar dat is.

Dedel ahumt, snuffel-snuffel. "Verdraaid ja, dat is dezelfde," zegt Truffel.

"Was er een ziekte bij die Versluis?"

Nee, niet bij Versluis, maar bij Scherven-Mie, die pottenvrouw. Hi-hi-hi, er schijnt daar vannacht een schipper aangespoeld te zijn. Ja, Scherven-Mie woont ook die kant op, een kilometer of wat dichterbij het dorp. Versluis kwam het alleen maar zégen, daarom...

Héerlijk, zoals dit zaakje rolt. Ze krijgen ineens haast, want de oplossing van het mysterie nadert. Vooral als ze zo terloops nog van Mach te horen krijgen, dat de dokter bijzonder geïnteresseerd is bij die pottenvrouw en daarom hals over kop is weggereden met zijn motor. De autobus op Rotterdam raast voorbij, wanneer ze weer goed en wel op pad zijn. Kort daarachter... "Stop!" waarschuwt Nico, "daar heb je die dokter." Met een ruk staat de auto stil en Dedel springt pardoes op de weg, met zijn hand autoritair in de hoogte. Nico maakt bedaard zijn vester vast, want hij heeft die dokter al meer ontmoet.

Zeker, dokter Van Loon is vanmorgen bij een patiënt geroepen. Een vreemde historie, zeker.

De rechercheurs worden vertrouwelijk. Wéét dokter ook iets meer van die man? O, alleen dat hij

destijds van een brandende schuit in het water sprong en bij die gelegenheid nogal behoorlijk kougevat heeft. Verder — nu hij er langer over nadenkt — dat de man zo bar onrustig was, dat hij hem tenslotte met slaappoeders heeft moeten genezen, maar ja...

"Die vent schijnt zijn schip zelf een handje geholpen te hebben," vertelt Truffel.

Dokter Van Loon komt nogal eens het één en ander tegen in zijn praktijk, maar nu moet hij toch even slikken. Wat Mie hem niet wilde vertellen komt hij op deze manier te weten en die verrassing is maar zo-zo. Bliksemsnel gaan zijn gedachten de feiten nog eens na, of alles klopt. Ja-ja, knikt hij dan, zo iets kan het zijn. Dus Mie wil zich inderdaad vergoien aan een misdadiger, een pyromaan of een oplichter. Maar dan zal hij toch zijn persoonlijke invloed aanwenden om die catastrofe te voorkomen. Hij heeft het wel goed gezien, destijds, toen hij haar afraaide om zich met dergelijk gespuis in te laten, want op de honderd zitten er zeker tachtig, waar een steekje aan los is.

Hij tikt Dedel vertrouwelijk op z'n arm. "Als de heren straks die schipper gehoord hebben en het is nodig, dat er nog getuigen komen, dat moet u maar eens bij Versluis gaan praten; die boerin heeft waarschijnlijk wel het één en ander opgevangen toen de man lag te ijlen."

Hij staat de auto nog na te kijken, tot die met een snelreinvahrt het dorp uitgejaagd is en hij voelt zich beroerd. Die ijver bij het geven van "alle-gewenste-inlichtingen" zit hem tot hier en... bah! wat een lalfbek, om dat kind dat beetje geluk niet te gunnen, omdat hij zelf verliefd is. Hij jakkert de auto achterna, want die kerels mogen geen zwaar zieke meenemen, zolang hij de behandelende arts is. Vervloekt! waarom heeft dat kind hem nu niet verteld, waarom die Jochem bij haar terechtwam? Of zou ze het niet geweten hebben? Als die vent haar er in heeft laten lopen, is 't ie niet beter waard, dan dat... Hou op, het is alleen maar, omdat je 't hem niet gunt, want hij heeft natuurlijk wél alles verteld. Dat kleintje is ook niet gek. Ja, ze zal zo maar iemand binnenlaten in de nacht, zonder te weten wie en wat de man is. Dat overkomt er maar één — één man kan op elk uur van de dag en nacht bij haar binnenkomen. Hier, dokter Peter van Loon! Ha-ha, laat je uil-lachen, want dat heeft ook z'n tijd geduurd; ze is stápel op die magere scheepsrat. Maar wacht even: die rat heeft nog een paar jaar voor de boeg en in die tijd... Hij zal het nu anders gaan inpikken, want hij wordt er gek van, als hij er aan denkt dat hij dat meisje zo netjes opgepast heeft voor een ander. Ja, wat anders? Hij heeft het toch voor

een ander gedaan? Hoor'es even: dan had ze hem als Vader moeten blijven beschouwen en hem niet de kans moeten geven om verliefd te worden. Nu is het te laat. Te laat? Afblijven met je gulzige vingers, makker, want als je haar op die manier verliest is de zaak helemaal verloren. Wees een vent... Aha, daar gaat die arrestee van de politie. Spoelden die kerels nou de rivier maar in, dan kon hij die schipper eerst even inlichten.

Maar de auto gaat de rivier niet in en als dokter Van Loon nog maar een heel klein stipje is op de eenzame dijk, gaat de bel over in het huis van Mie Lomer. De doktersvrouw opent de deur. Nee, Scherven-Mie is niet thuis, maar de schipper wel. Hij is juist wakker geworden en als de heren willen...

De heren willen en ze kijken neer op hun slachtoffer, dat even zijn verschrikte ogen opslaat, dan vecht tegen zijn ontroering en tenslotte berustend en bereidwillig antwoordt op hun vele vragen. Spring, Jochem, spring... veilig in Jezus' armen. Dan kan je niet meer liegen, maar dan ga je gewillig de weg die je gaan moet.

In de huiskamer schenkt mevrouw Van Loon een kop koffie voor Louis en Nico, want ze zullen wel vroeg opgestaan zijn. Ja, dat zijn ze...

Doodsbleek, zenuwachtig en driftig, nog in zwaar gevecht met zichzelf, nu hij maar steeds wil berusten, omdat het toch niet anders kan, komt de dokter aan. Hij drinkt ook een kop koffie mee, zeker, en ziet dan Nico zitten. Dat is het einde van zijn strijd, want nu voelt hij aan welke kant de duivelse en aan welke kant de goede machten strijden. Mie vecht vóór, die boerenpompel met zijn kattenogen tegen Jochem. Hij zal partij kiezen vóór de schipper, al gaat dat ook honderdmaal tegen het recht in.

"Zo," gromt hij tegen de schippersknecht, "ben jij ook weer eens hier?"

"Ja-ja," lacht Nico geluidloos, "dat is lang geleden."

Hij kijkt de kamer rond en voegt daar geniepig aan toe: "Het is haar wél voor de wind gegaan, als ik het zo bekijk... De mensen mogen haar blijkbaar wel. Hi-ha-ha, maar daar is het ook een knappe meid voor."

Wat is het heerlijk, om van tijd tot tijd je nagels eens in een muis te slaan! Zie toch eens, hoe zijn babbeltje wordt gewaardeerd. Pas op, dokter, want je morst koffie, man.

Louis steekt dan nog maar een sigaret op. Het leven is vandaag weer puikbest. Dokter, ook een sigaret?

"Ik zal niet roken," zegt dokter Van Loon kort. Zoals dokter wil, natuurlijk. U? Ja, Nico graag, dank u.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:
 Birth-announcements \$3.00
 Engagement-announcements \$3.00
 Marriage and anniversaries \$4.00
 Notifications of death \$4.00
 "For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words \$3.00. Every word more 10¢.
 For "letters under number" \$0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
 Box 312, Station B,
 Hamilton, Ont.

Our Heavenly Father has richly blessed us as parents and given us great joy as a family in the birth of our son and brother

DAVID ALLEN

Mr. and Mrs.
 John Kooiman, nee Zee.
 Alice.
 Evelyn.
 Peter.
 Paulene.
 Ruth.
 Miriam.
 Frank.

Red Deer, Alta.
 Sept. 3, 1964.

Thankful to our covenant God, the Giver of life, we announce the birth of our boys

CLARENCE - PETER and
 HARRY - HENDRIK

brothers for
 Ria Albert
 Anieta Rayner
 Aurelia
 Linda.

on September 10th, 1964.

Pieter and Aukje
 Oosterhoff, nee Bosch.

Telkwa, Box 251, B.C.

With thanks to our Heavenly Father we announce the birth of
 KAREN MARY

A sister for Gerald.

John and Florence De Jong.
 October 1, 1964.
 R.R. 3, Wallaceburg, Ont.

Grateful to our Covenant God we announce the birth of a baby girl

FAITH ELIZABETH

Rev. and Mrs. J. Nutma.

a sister for
 Harmen Theodore
 Sydney Charles
 Margaret Edith

September 29, 1964

R.R. 2, Dundas, Ont.

Mr. & Mrs. Fred Bosgraaf, Fenwick, hebben de eer U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter

JANTJE BOSGRAAF

en

GERRIT JAN GROENEWEGEN
 waarvan de voltrekking, zo de Here wil, zal plaats vinden op vrijdag 9 oktober, des avonds om 7.30 uur in de Christian Reformed Church in Wellandport, door de Weleerwaarde Heer Ds. P. Van Egmond.

Receptie des avonds om 9 uur in de Wellandport Community Hall.

Mr. and Mrs. Thomas Snyder wish to announce the marriage of their daughter

ANN

to

Mr. WILLIAM VAN DEN BERG
 Marriage to take place D.V. Saturday, October the seventeenth, nineteen hundred and sixty-four, in the Mount Hamilton Christian Reformed Church.

Rev. G. J. Hoytema of York officiating.

R.R. # 3, Caledonia, Ont.

De Here heeft tot Zich genomen op 27 september ons innig geliefd zoontje, broertje, kleinzoon en neefje

JACK VANDRIEL,

op de jeugdige leeftijd van 8 jaar.

Zijn bedroefde ouders,
 broertjes en zusje
 K. VanDriel.
 A. VanDriel—
 Kastelein.

814 - 5th Ave.
 New Westminster, B.C.

Op vrijdag 2 oktober 1964 nam God tot zich onze geliefde man, vader en grootvader

ROELOF
 STEENBERGEN Sr.,

echtgenoot van
 Zwaantje Hummel,

op de leeftijd van ruim 75 jaar.

Koekange, Nederland:
 Z. Steenbergen—
 Hummel.

Branchton, Canada:
 J. de Weerd—
 Steenbergen.

H. de Weerd.

Koekange, Nederland:
 R. Steenbergen.
 E. Steenbergen—
 Verschoor.

Ayr, Canada:
 G. Fluit—Steenbergen.
 K. Fluit.

Drayton, Canada:
 T. Lopers—Steenbergen.
 F. Lopers.

Voorst, Nederland:
 L. v. Mulligen—
 Steenbergen.

H. v. Mulligen.

Apeldoorn, Nederland:
 J. C. Kroes—
 Steenbergen.

H. P. Kroes.

Ruinerwold, Nederland:
 W. Slomp—Steenbergen.
 E. Slomp.

Rotterdam, Nederland:
 L. Ottow—Steenbergen.
 B. Th. Ottow.

en kleinkinderen.

BUYING?
 SELLING?

struik
 JOHN
real estate

TORONTO • 741-4404

Due to disappointment, the Canadian Christian School of Jarvis, Ont. urgently needs a

TEACHER

One grade only (intermediate). Here is still an opportunity for a young man or woman to find fulfillment in a rewarding task. Please send applications to the principal: Mr. T. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont., or call collect 587-2604.

**CHRISTIAN
 CONTACT CLUB**

Our next meeting will be held on

NOVEMBER 7th, 1964

in

HAMILTON, ONT.

For members, details will follow.

DAIRY FARMS TE KOOP

200 ACRES

Prima huis van alle gemakken voorzien. Barn met barncleaner, Holstein vee, melkcontract, alle nodige machineriën. Zeer goed land. 7 mijl vanaf kerk in York, Ont.
 Vraagprijs: \$60,000.
 Down: \$30,000.

230 ACRES

Groot huis van alle gemakken voorzien, grote barn met barncleaner, 2 silos, Holstein vee en melkcontract, alle nodige machineriën in goede staat. Prima land. Ongeveer 9 mijl vanaf kerk en school in Jarvis, Ont.
 Vraagprijs: \$85,000.
 Down: \$30,000.

112 ACRES

Stenen huis van alle gemakken voorzien, mooie barn, stamboek-vee (Jersey), open melk contract, 10% surplus, zeer goed land geschikt voor alle gewassen. Ongeveer 7 mijl vanaf Woodstock, Ont.
 Vraagprijs: \$50,000.
 Down: \$20,000.

356 ACRES

Drie huizen (1 prima stenen huis, de andere 2 moeten een beetje opgeknapt worden). Vier barns (waarvan één moderne barn met barncleaner). Pipeline melker en groot melkhuys, Holstein vee, alle nodige machineriën, self-propelled combine. Eigenaar wil zo spoedig mogelijk verkopen. Melkgeld \$1,300.00 per maand of meer. 7 mijl vanaf Owen Sound, Ont.
 Vraagprijs: \$85,000.
 Down: \$20,000.

JACK BYLSMA
 REALTOR

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
 Bel LI 9-3894

10-JARIG BESTAAN

21 oktober hopen de mannen- en vrouwenvereniging van de Chr. Ref. Church, 287 Water Street, Guelph, Ont. hun 10-jarig bestaan te vieren. Alle oud-leden worden uitgenodigd om deze avond bij te wonen. Aanvang 8 uur.

Bakkerij

te koop in zeer gunstig gelegen shopping centre op het Vancouver Island, B.C. Omzet \$500.— p. w. Alleen winkelomzet. De inrichting is zo goed als nieuw. Vraagprijs \$8,000.—, half cash.

Ter plaatse is een Chr. Ref. Church en Chr. School. Bijzonder geschikt voor goed vakman.

Tot mijn spijt ben ik wegens ziekte gedwongen mijn zaak te verkopen. Brieven Mr. Jul Baak, 7811 Wedgewood, S. Burnaby, B.C.

G. Broos
 REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
 Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139

Satisfaction Guaranteed by
 Dealing Through Broos

Hamilton Movers

is niet alleen het beste adres voor al Uw verhuizingen, maar heeft bovendien een pakhuis vol met

GEBRUIKTE MEUBELEN
 EN APPLIANCES

Heeft U een freezer nodig? Ga naar Hamilton Movers. Praat met MARTIN SLAGER om verzekerd te wezen van de beste deal in nieuw gebruik.

Voor verdere inlichtingen phone:

Hamilton Movers

129 John St. S., Hamilton, Ont.
 527-2795 of MI 8-4326

EXPERIENCED PRINTER

would like employment in Toronto area. Familiar with both letterpress and offset printing. Will supply references on request. Letters under number 1752, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Wanted:

RELIABLE HOUSEKEEPER

for family with 5 children (1 preschool), where the mother is seriously ill with bone cancer in the Hospital. House on the highway with all modern conveniences. Please phone Galt 621-4869 or write to H. de Vos, R.R. 3, Galt, Ont.

Te koop, ± 30 mijl van Toronto:

HOLLANDSE GROCERIES AND TEXTILE STORE AND ROUTE

Omzet \$50,000 per jaar. Voor uitbreiding vatbaar. Benodigd kapitaal 4 à \$5,000.— voor voorraad en inventaris.

Brieven onder No. 1753, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FARMS TE KOOP

Bent U van plan om een farm te kopen, nu of in de nabije toekomst? Wij hebben nog verschillende farms te koop met en zonder melkcontract. Sommige dicht bij Chr. school en kerk, sommige met \$5,000.— down, rond Woodstock, Ingersoll en Embro, Ont. Ook kunnen wij u helpen bij het verkrijgen van leningen en het sluiten van een melkcontract.

Voor verdere inlichtingen schrijf of bel:

Mrs. J. Wybenga

BOX 73, BEACHVILLE, ONT.
 Telefoon 423-6406

Vertegenwoordigend

J. A. Willoughby & Sons
 Toronto.

PRIVATE SALE

Service station, repair shop. Real opportunity for licensed mechanic or body man. Modern 6-room brick home. Apply B.A. Service Station on No. 20 Hwy. Smithville, Ont.

APPLES FOR SALE

Spy and Delicious. Pick them yourself for 50¢ per bushel.

T. BRULSEMA

MI 8-3940

White Church Rd., Carluke, Ont.

Needed:

A CAPABLE WOMAN

to look after family. Present help getting married. Live in. Write Mr. Jacob Verkaik, R.R. 4, Bradford, or phone 775-2772 Bradford.

2, 3 en 4 Slaapkamer Huizen te Huur

Huur lager dan voor apartments. Vrij parkeren inbegrepen. Bouwer knipt het gras, ruimt sneeuw en zorgt voor alle onderhoud. Prachtige omgeving, oostelijk Toronto, uitzicht op het water. Public, Separate en High Schools. Privé strand. Vanaf \$99.50 per maand. Telefoon Bouwer 366-2115.

All kinds of FARMS and BUSINESSES for sale in the Niagara Area - Welland, St. Catharines, Niagara Falls, Wellandport, Wainfleet.

GEO. DUGAN Realtor

18 King, WELLAND, Ontario
 732-7517

LEONARD

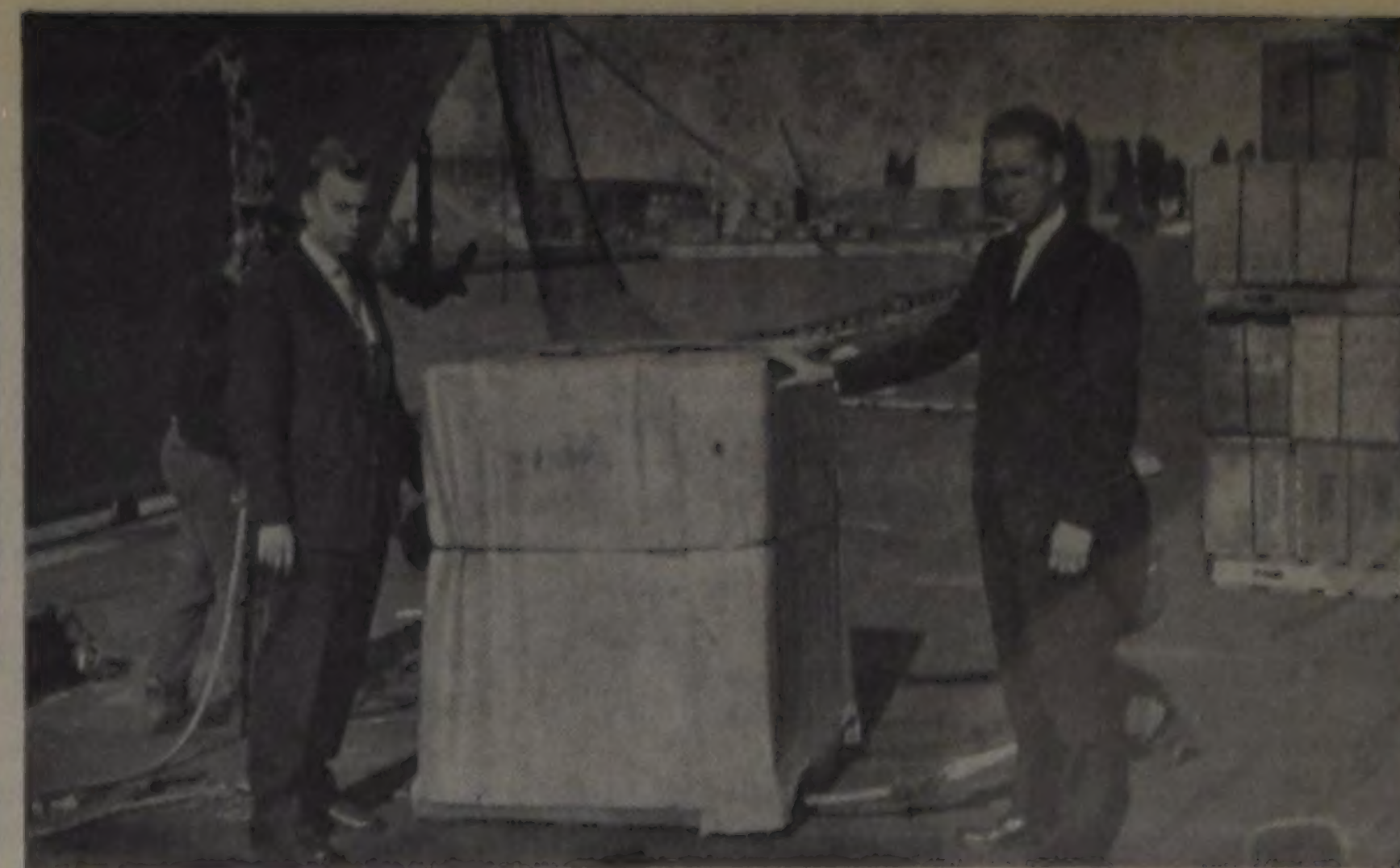
VERBEEK B.C.L. LL.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario
 and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE,
 TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
 251-6253 (res.)

Parcel of baby food, part of 9,000 lbs. shipment, ready to go aboard. Left J. Gehrels, alternate CRWRC delegate of Classis Toronto and P. Zwart, Classis Hamilton delegate and president of the All Ontario Deacons' Conference.

BABY FOOD FOR KOREA

Toronto. — On September 15th the Japanese freighter "Kinkasan Maru" left the Toronto harbour with 9400 lbs. of canned baby food stowed in its hull with destination Seoul, Korea.

More than 100 babies are abandoned in Seoul, Korea each month, because their parents are too poor to feed them. The orphanages and Municipal Babies' Home are overcrowded and the need among these children is appalling. With Christian compassion Dr. Boelens and his staff of Korean helpers provide urgently needed medical care at the Municipal Babies' Home, where 350 abandoned babies live. Not so long ago as many as 30 children died each month in this "Home" for lack of care and love.

Children need the love and care of parents. The CRWRC adoption program CAPOK (Christian Adoption Program of Korea) places from 10 to 15 babies per month in Christian Korean homes, where they receive the Christian love and care which only Christian parents can give. Many of these parents are aided by CAPOK's monthly allowance of \$10.— per child in case they are too poor to carry the extra costs. Dr. Boelens and his staff work exclusively in the slum areas of Seoul and surrounding villages, travelling per mobile medical unit. Each year thousands of children and adults receive medical attention and are inoculated to prevent dread diseases such as tuberculosis. Approximately 30,000 lbs. of whole milk powder and tons of clothing are shipped to and distributed each year among the destitute poor of Korea. The need in Korea is very great and the medical staff of dedicated Christian men and women is small, but the Lord is blessing this CRWRC work of Christian mercy. Many Koreans have found the Lord, and His name is honoured in their church services each Sunday.

Please remember the CRWRC and the poor of Korea in your prayers and pray for more Christian parents to adopt abandoned children.

TROWEL
ACTION '64

BUILDING UNDER THE CROSS
 FOR Toronto

Distr. Christian High

LET'S PLEDGE

Wij hebben in 1965 vijf
 groepsreizen per boot van
HOLLAND
 voor familie van immigran-
 ten, met

25% Korting

op de passageprijs bij voldoende deelname.
 Deskundige geleide zonder extra kosten.
 Vraag uitvoerige inlichtingen zonder enige verplichting.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

543 Brant St.,
 Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags
 tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
 Tel. Burlington: NE 4-1813
 (24 uur)

BLANKETS

BEAUTIFUL BLANKETS

in
 MODERN DARK COLOURS

or
 ATTRACTIVE SOFT COLOURS

FOR DOUBLE BED and SINGLE BED SIZES

FOR CRIB or CRADLE
 LARGE ENOUGH FOR EVEN THE
 WIDEST CANADIAN-MADE
 CONTINENTALS

Ask our representatives all over Canada

K. T. C. Ltd.

(EVERT KOK)

224 Pellatt Ave., Weston, Ont.

Phone CH 4-4524

WIJ ZIJN NIET DE GROOTSTEN WIJ ZIJN NIET DE OUDSTEN

Daarom ziet U ons altijd zo druk in de weer om het al onze klanten naar de zin te maken. Wij staan altijd klaar. Dag en nacht. Wij hebben de laatste informatie. Wij verzorgen Uw reis, IEDERE REIS, zodanig, dat U graag weer bij ons terug komt. Volgend jaar. Of het jaar daarna.

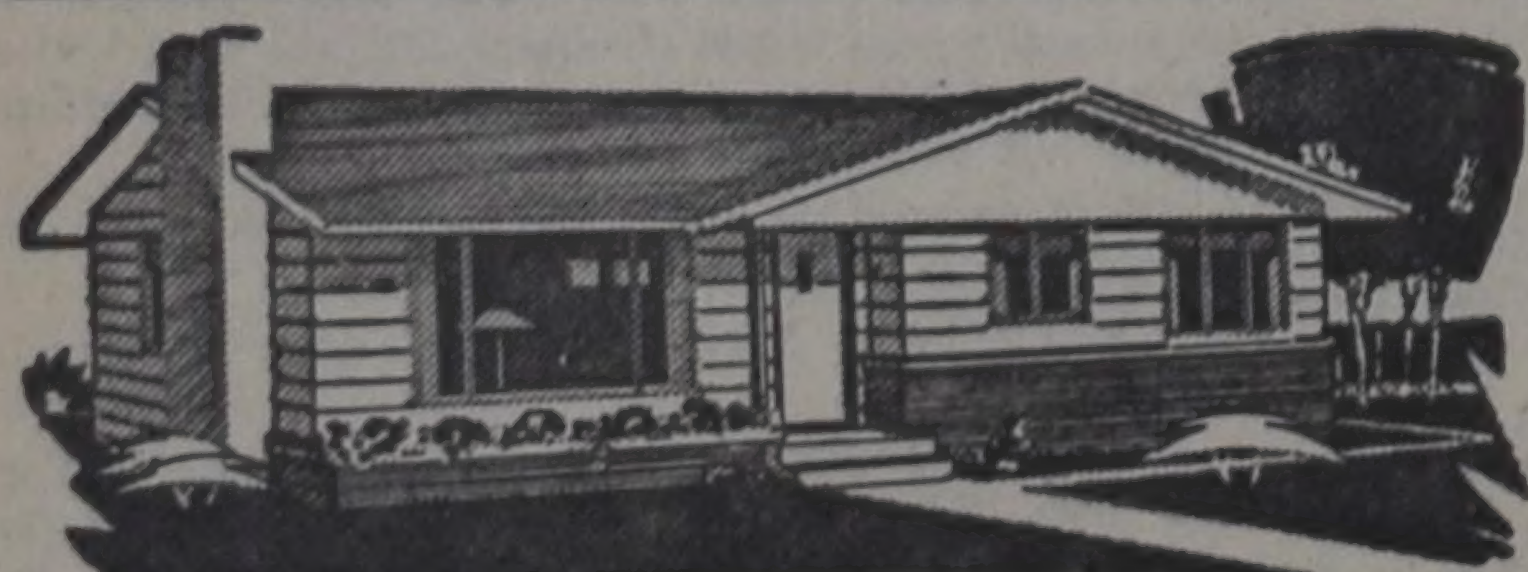
Weet U waarom?
 Omdat wij ons voorgenomen hebben de grootsten te worden. En de oudsten. Daarom kunnen wij ons niet veroorloven het op ons gemak te doen. Wij nemen graag uw reizen over... Want DIT is onze business: U onbezorgd laten reizen.

ADRIAAN LIMBERTIE

World Wide Travel Service

DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

300 Wilson Ave. (bij Bathurst) 444-8280 — ME 5-5661

FOR COMPLETE SATISFACTION
 When Buying or Selling Real Estate

CONTACT:

John Voortman
 REALTOR

588 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
 PHONE 383-2157

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Lacombe, Alta., J. W. Jong-sma te Burdett, Alta.
te Edson, Alta., J. Matheis te Hull, Iowa.
te Hesselpark Champaign, Ill., als Home Missionary, B. Boelens te Saskatoon, Sask.

Aangenomen

naar Edmonton III, Alta., F. Guillaume te Toronto (Rehoboth), Ont.

Bedankt

voor Rock Valley I, Iowa, Louis M. Tamminga te Edmonton (Maranatha), Alta.
voor Edson, Alta., W. L. De Jong te Oak Harbor, Wash.
voor Peers, Alta., H. Hollander te Neerlandia, Alta.
voor Haney, B.C., G. J. Hoytma te York, Ont.

REFORMED CHURCH

Beroepen

te Guelph, Ont., J. Dijkstra te Chatham, Ont.

Aangenomen

naar Dubuque, Iowa, Seminary K. Hanhart te London, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Vineland, Ont., J. J. Rebel te Haarlem, Ned.
te Mitchell, Ont., K. Boersma te Ontwedde, Ned.

MOVING TO GREATER MONTREAL?

General Motors Corporation is building a \$30 to \$40 million car-production complex at Ste. Therese, 20 miles north of Montreal. If members of the Christian Reformed Church elsewhere in Canada are approached by the Company to be employed in this new plant, they are kindly but urgently requested to contact the First Christian Reformed Church of Montreal in time about the place where to live with the family, etc. St. Therese itself is a mainly French speaking and Roman Catholic village. The Montreal Church is located on the Western part of the North Shore of the Island of Montreal (in Dollard des Ormeaux). This North Shore has houses and apartments in all price ranges with excellent connections with St. Therese (distance 20-30 miles). The Montreal Church needs more members for the great cause of the Reformed Faith in this metropolis. She promises new members a warm welcome but cautions them against settling down too far away from church and churchlife. The contact-address is: Mr. W. H. Jager, 5017 Allard, Pierrefonds, Que.

Ds. NIEMÖLLER MET EMERITAAT

De bekende Duitse predikant, ds. Martin Niemöller, president van de Evangelische Kerk in Hessen, is voornemens aan het eind van dit jaar met emeritaat te gaan. Ds. Niemöller heeft in een brief aan de synode van zijn kerk verzocht zijn emeritaat op 1 januari 1965 te doen ingaan. Hij zal dan 40 jaar predikant zijn geweest.

Ingezonden

"DEMOCRATISCH" DISRESPECT

Afdeling 775 van de Canadian Union of Public Employees, de afdeling van de werkers bij de gemeente Weston, had een korte ledenvergadering. Er stond slechts één punt op 't programma. Namelijk een stemming van de leden over de vraag of Mr. Van Manen zou mogen blijven werken voor de gemeente Weston of niet. Daar beslist een vakbond over, ziet u, niet de werkgever, in deze omgekeerde wereld.

De stemming nam niet lang, want er zijn maar 19 leden, en één van hen was met vakantie. Achtien mannen stemden over deze vraag, en alle achttien stemden "Neen". Zover het deze mannen betreft is het zo dat je of doet wat de meerderheid beslist, of je gaat maar ander werk zoeken. Onverschillig of de meerderheid juist is, onverschillig of iemand's diepste overtuiging op het spel staat.

Mr. Van Manen zoekt nog niet naar ander werk, want alle mogelijkheden zijn nog niet uitgeput. De advocaat van ons Committee heeft onmiddellijk de volgende stap ondernomen en schriftelijk een grievance meeting ingediend bij de union, met het verzoek deze kwestie eventueel aan een geschillencommissie voor te leggen. Waarschijnlijk gaat de zaak nu dus voor arbitrage.

Dan zullen ook wel meerdere bijzonderheden bekend worden waarover we nu nog in het duister tasten. Zo is er nog steeds de vraag in hoeverre de voorzitter van CUPE, Mr. O'Keeffe zijn invloed aangewend heeft. Hij beloofde namelijk enkele dagen eerder de leden dringend te verzoeken, bij wijze van uitzondering Mr. Van Manen te laten werken en een bedrag aan een liefdadigheid te laten geven in plaats van aan de union.

Het eerder gemelde winstpunt is er nog steeds: men gaf reeds toe dat er iets in zat. Dit verzwakt het standpunt van CUPE in grote mate voor de komende besprekingen. Wat dan ook het uiteindelijke resultaat van dit geval mag zijn, tot nog toe is er grote vordering gemaakt voor on-

Op verder verzoek zal D.V. op 16 OKTOBER A.S. des avonds om 8 UUR een

Friese Kerkdienst

worden gehouden, in de

JARVIS CHRISTIAN REFORMED CHURCH

aan Highway No. 3, een halve mijl ten oosten van Jarvis, Ont.

In deze dienst hoopt REV. J. NUTMA van Dundas, Ont. voor te gaan.

ze gemeenschappelijke zaak. Onnodig te schrijven dat wij aanhoudend gebed wel zeer noodzakelijk blijft, want daarin ligt onze kracht.

Bericht bereikte ons dat ook in Nederland onze strijd zeer zeker niet onopgemerkt blijft. Een uitgebreid artikel in Trouw van 25 september 1964 vertelt van het gebeuren met Mr. Mostert en van de actie die wij binnen kort tijd voor het gerecht hopen te brengen. Onder anderen lezen wij: "Het C.N.V. verwacht nu dat het in Canada, evenals in de Verenigde Staten, nog veel strijd en geld zal kosten om de gedachte van vrijheid van organisatie — een van de fundamentele mensenrechten, waarover ook de Canadese en Amerikaanse vakverenigingsleiders zo graag spreken — te verwerven."

Wij mogen u ook bemoedigen met de kenschetsing die wij daar laten inzake het feit dat de C.L.A.C. erkenning verkreeg via het Hooggerechtshof, waar de lezers van Trouw werd gezegd: "Het was een belangrijke overwinning, want met deze uitspraak werd in principe de neutraliteitsgedachte doorbroken, die het Christelijk geloof

Boterhamworst in blik
Hamburg in blik
Hamworst in blik
Bak Bloedworst in blik
Leverkaas in blik
enz. enz. enz.
Alle blikken zijn 3 pond inhoud.

HOPMAN'S MEAT MARKET

5 EMMA STREET,
CHATHAM, ONT.
P.O. BOX 612

angstvallig binnen de kerkmuren tracht te houden en in het Amerikaanse leven en denken een zeer grote rol speelt."

Nog zeer veel strijd, zo lezen wij.

Helpt u ook?

C.J.L. Foundation,
(The Committee for Justice and Liberty),
P.O. Box 151,
Rexdale, Ont.

TORONTO DISTRICT HIGHSCHOOL ACTION '64 PROMOTION

Site purchased for Toronto District Christian High Building

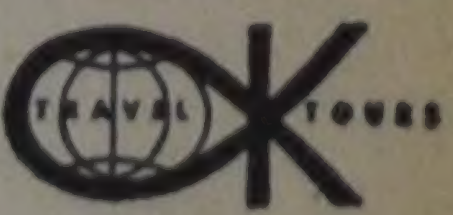
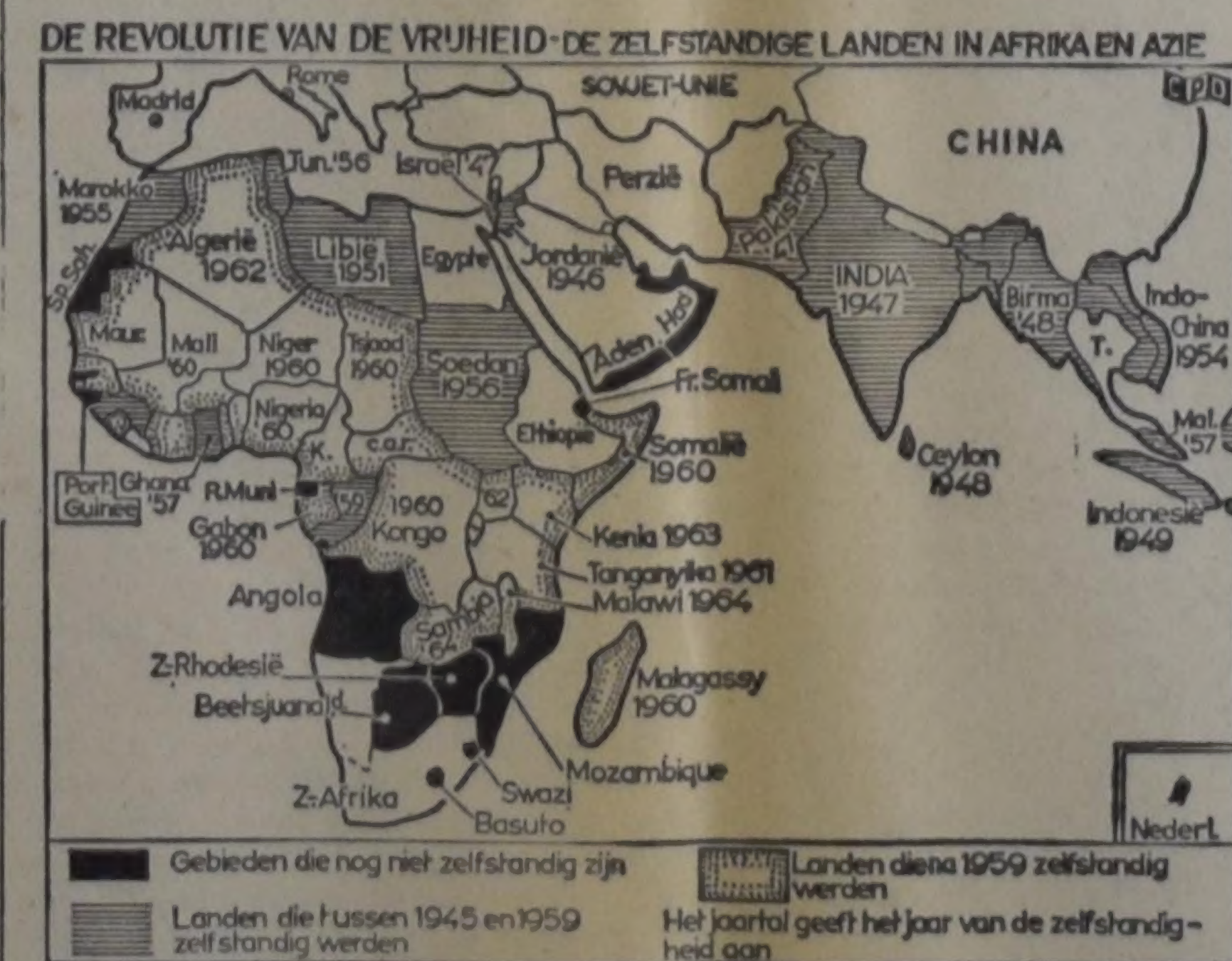
Toronto. — Mr. F. J. Reinders, Chairman of the Board of the Toronto District Christian Highschool Association, has announced the purchase of a lot for the new Christian High building. Trowel Action '64, the building fund campaign, is now in full swing. Mr. Reinders stressed the importance of reaching the \$100,000 — goal. "Our present Quarters Action as well as the tuition fees take care of the operational expenses," he said, "... the Trowel Action '64 campaign is for the building costs only. It is important that we reach our goal, since we cannot afford a mortgage."

The new school will be located

in the Village of Woodbridge on 8th Avenue, a few blocks North of # 7 Hwy. The carefully chosen, central location is easily accessible from the different centres involved. Plans call for completion of the new building in September of 1965 in time for the Fall term of the school. Everyone will be asked to pledge their support for this campaign. A pledge based on faith in the future that God will provide. Said Mr. Dykstra, Trowel Action '64 chairman, "A pledge is nothing more than a voluntary promise to help ... a promise based on faith that God will so bless us that we will be able to keep it."

40 LANDEN BINNEN 20 JAAR

Begin juli werd Malawi — het vroegere Nyassaland — onafhankelijk. Er zijn in Afrika en Azië nu nog maar 11 grote gebieden die geheel onafhankelijk moeten worden. Als een wervelwind is de drang naar vrijheid door Azië en Afrika getrokken en dat de laatste bastions van het koloniale tijdperk zullen vallen staat vast. Reeds is de Zuidarabische federatie van jaar! Aden onafhankelijkheid toegezegd

REISBUREAU

Bel of schrijf

In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O. K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U hoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van \$ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIA VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.

Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.

Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.

In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE

Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdende reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)

Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.

Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsam, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE NIEUWE WINKEL, door Toussaint Bokma. Een interessant geschreven pocket, die het na-oorlogse zaken- en familieleven in Nederland typerend weergeeft.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.

een er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje nel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.

Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.

Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.

Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.

Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS

An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS

Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS

Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON

Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS

By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST

Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN

Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background 'o his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN

A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR

This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1967. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

1964 CANADA SAVINGS BONDS

Een belegging, waar U nimmer spijt van hebt.

Verkrijgbaar bij ieder bijkantoor van

THE TORONTO-DOMINION BANK

Where people make the difference

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Naam
Hofleverancier A.o. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Renfrew Disabled Products

With many thanks to the editor for printing this article, I am happy to explain the birth and aim of the R.D.P. to the readers of Calvinist-Contact.

As I am unable to take any regular employment I have now started with a mail order business at home. Plans are to offer to the Canadian public games which are enjoyed by young and old and have much educational value.

Furthermore, I will from time to time offer other articles which are guaranteed to be as advertised.

It is my aim, if the volume of business to be handled permits, to offer only employment to disabled persons. The need for such employment is great in Canada.

I hope that my work will be blessed so that others may enjoy employment they never dreamed of.

John A. W. Eisen
Renfrew Disabled Products,
Renfrew, Ont.

Naschrift van de redactie.

Wij hebben gaarne plaatsruimte voor dit ingezonden stuk afgestaan. Mr. Eisen schreef ons, dat hij aan Calvin College heeft gestudeerd en daarna werkzaam was als Social Worker bij de Ontario Handicapped Services. Aan het begin van dit jaar werd het hem echter onmogelijk te blijven werken, aangezien hij zelf een slachtoffer is van multiple sclerosis. Voor de artikelen, die Mr. Eisen aanbiedt, verwijzen wij naar de advertentie in dit nummer. Red.

FOR ALL YOUR BOOKS:

BURLINGTON

BOOK- & BIBLE HOUSE

468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

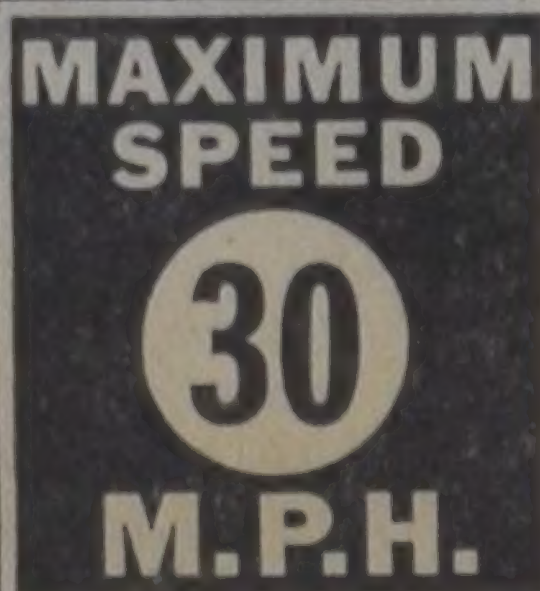
C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

\$ 346.90

met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen.

ONE WAY

**WEGBORDEN VOOR UW
BESCHERMING**

DIT BESCHERMT U EVENEENS

De Goodyear Diamond is het teken van het allerbeste in banden en banden service. U zult het overal in Canada, waar U ook rijdt, aantreffen.

Goodyear heeft banden vervaardigd zolang als men ze nodig heeft gehad. Goodyear heeft over de jaren een benijdenswaardige reputatie verworven voor kwaliteitsprodukten en courante bediening.

Voor de beste waarde in banden voor Uw auto, vrachtauto of tractor gaat de handelaar, die de Goodyear Diamond uitstalt, bezoeken. Hij heeft al de maten en soorten banden die alle merken voertuigen passen. Hij biedt U Goodyear kwaliteit, gegarandeerde bescherming en de uiterste veiligheid aan. Zijn prijzen zullen U aanstaan — ze beginnen zo laag als \$12.95.

The Goodyear Tire & Rubber Co. of Canada, Ltd.,
New Toronto, Ontario

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:

TORONTO,
2828 Bathurst St.
RU 7-5637

HAMILTON,
20 Tisdale St. S.
JA 8-0147

ST. CATHARINES,
94 Church Street
MU 4-6385

LONDON,
150 Elmwood Ave.
GE 8-8439

GEZINSVERZORGING

— SPAREN

OUDEDAGSVORZIENING

Kantoren:

MONTREAL,
3602 Van Horne
731-9421

VANCOUVER,
1280 West Pender
MU 3-9685

EDMONTON,
9924-106th St.
GL 4-3260

CALGARY,
3335 Boulton Road
289-5748

Voor al Uw Verzekeringen

Auto-, Brand-, Ongevallen- en

Ziekteverzekering

(met wekelijks inkomen)

en alle andere verzekeringen

Mac. Vanderhout

Insurance Agency Ltd.

795 KING STREET EAST

HAMILTON, ONT.

PHONE LI 4-2837

De invloed, die Immigratie vanuit Nederland op Canada heeft gehad

Ter nagedachtenis van wijlen Consul Pieter Pel, heeft de Canada Netherlands Council een beurs ter beschikking gesteld, die de naam "Pieter Pel Memorial Bursary" kreeg, en die beschikbaar wordt gesteld aan hen, die de beste verhandeling kunnen schrijven over een te geven onderwerp.

Dit jaar gaat de beurs naar Gary Vander Meulen in Burlington, Ont., die een essay schreef onder de titel "The Impact on Canada of Immigration From The Netherlands." Mr. Vander Meulen studeert thans engineering aan de Queen's University te Kingston, Ont.

Mr. W. G. Poolman, de secretaris van de Canada Netherlands Council, schreef ons, dat in totaal elf inzendingen waren ontvangen. Het keuze-comité was van oordeel, dat in het algemeen het peil van het ingezonden werk niet hoog genoemd kon worden en dat een paar uitstekende essays daardoor dadelijk opvielen en voor nadere beoordeling in aanmerking kwamen. Tenslotte werd Mr. Vander Meulen de winnaar voor dit jaar.

Hieronder laten wij de tekst volgen van het opstel van Mr. Vander Meulen.

Red.

Each year in the nation's capital the Ottawa Tulip Festival is celebrated. Here on Parliament Hill bloom thousands of tulips commemorating the Queen (then princess) Juliana's stay in Canada during the Second World War. An annual donation of bulbs is sent to the capital by the Netherlands government. An interested visitor at this colourful display may well wonder if there are any other effects of Dutch immigration on Canada. Since the Dutch in Canada are widely scattered and therefore their contributions as well, he may be forgiven for his ignorance regarding his new neighbours. His enlightenment would have to start at the beginning of Dutch immigration to the New World.

The first Dutch settlers to come to Canada emigrated not from the Netherlands but from the Hudson River valley explored by Henry Hudson in 1609 in service of the Dutch East Indies Company. As their wilderness prison unlocked its doors to the profitable fur trade the New Amsterdam Dutch made their way out from their colony, some pushing northward into present day Canada. These enterprising traders, however, were a trickle compared to the stream that was to follow before and after the American Revolution. As United Empire Loyalists, those of Dutch origin settled mainly in the St. John River valley in New Brunswick and Upper Canada.

It was not until the opening of the West at the beginning of the present century that immigration from the Netherlands was of significant proportion. With new possibilities in Canada and with less favourable economic conditions in the Netherlands and increased population the Dutch immigrants moved westward to settle on the Prairies. Place names such as Edam, Amsterdam, Zeelandia, and Neerlandia bear witness to these pioneers. Between the two world wars increased immigration from the Netherlands saw many newcomers settling in Eastern Canada, particularly in Ontario as well as in the West. After the Second World War the increase in population and a lack of available land in the Netherlands and Canada's need for more people urged the Dutch to emigrate to Canada in still greater numbers. The greatest influx of Dutch newcomers has been to Ontario with 53%, Alberta with 19%, and British Columbia with 12%. The Dutch have refrained from forming closely-knit groups preferring instead rapid integration into the Canadian community.

The one and quite foreseeable exception to integration has been in religion. The Dutch are staunchly religious. The majority of immigrants belong to the Christian Reformed Church and Reformed Church both based on Calvinistic principles. As is true of the Canadian churches, these two and other Dutch churches have various societies and associations for all members, especially for the young to encourage Christian fellowship. The Christian Reformed Church has even started credit unions, labour societies, and school societies. Dutch Roman Catholics preferred to join the already established Roman Catholic Churches.

The greatest impact of Dutch immigration on Canada has been in agriculture. Taking with them their experience, skill and hardiness, the Dutch farmers helped immensely to open up the West. Dairy farming, sugar-beet growing, market gardening, and horticulture have all come under their influence. As well, improvements have been made in rural land use such as reclamation of swamp lands, a better system of drainage, wider application of fertilizer, and more intense cultivation. The Dutch are credited with introducing strip farming in southern Alberta and were among those who put western irrigation districts into production. Post-war immigration resulted in a rise of agricultural production in south-western Ontario as Dutch farmers worked for others and moved into abandoned farms to farm themselves. To horticulture the Dutch have contributed as bulb growers, nurserymen, and landscape architects. Their most famous reclamation schemes have been Holland Marsh and Pitt Polder.

Holland Marsh was named after the first Surveyor-General of Upper Canada and not after the Dutch who happened to settle there. Most people, including the Dutch, are unaware of this ironic coincidence. Originally a wasteland with a river running through it, Holland Marsh did not turn into its present productive state without some difficulty. The Canadian government sought the advice of the Netherlands government to drain this swamp thirty-five miles north of Toronto. At first Canadian farmers settled in the area but after a few years gave up and the marsh reverted to its original state. But the Dutch people connected with the earlier attempts decided to give it a try and in 1934 a small group settled on the Marsh. Subsequent Dutch settlement in the area has made Holland Marsh one of the best known vegetable producing lands in Canada. "Their thrift,

industry and steadfastness in the face of discouragement were instrumental in draining the marsh and sowing it to market garden crops". 1)

Pitt Polder lies in the Fraser River valley 25 miles east of Vancouver. This area, which is only two feet above high tide, has a similar history to that of its more famous counterpart. The Dutch were brought over to help reclaim the land but when local farmers did not believe the schemes to be feasible, a Dutch settlement sprang up. This area is still in the experimental stage with dairying the main type of farming. "The Dutch farmer has made an excellent reputation for himself in Canada." 2)

Although Dutch immigrants have made their greatest impact in farming they are by no means restricted to this vocation. The most recent issue of Immigration Statistics show that in 1963 Dutch immigrants classified under the occupation of 'Agriculture' actually ranked third in number. They were preceded by those in 'Service' and 'Manufacture and mechanical' and followed by those in 'Professional and Technical'. Even though the Dutch newcomers seem to be lacking in the highly skilled professions, they are lacking in the unskilled as well. With increased immigration from the Netherlands has come increased investment. At least 40 (1958 statistics) Dutch firms have set up branches or subsidiary companies in Canada. But a considerable number of Dutch immigrants have not sat back waiting for Dutch companies to establish here. Not surprisingly, many have set up businesses catering to the Canadian appetite. For example, the Bick family of Scarborough, Ontario, has established a plant for the manufacture of pickles and Dutch bakeries are found in many cities and towns.

Professional men, too, such as Dr. Joseph Auer, assistant dean of medicine at the University of Ottawa, are making their influence felt. Music loving Dutch have not left their taste for good music behind in the Netherlands. Instrumental in the field of music has been Dr. Allard de Ridder who was largely responsible for founding both the Vancouver Symphony Orchestra and the Ottawa Philharmonic. Of special interest are the hundred Dutch musicians recruited in the Netherlands in 1954 to serve as bandmen in Canadian military bands across the country. In the field of art William Oosterhoff has literally carved a name for himself by completing the carved stone work of the central parliament block of the Parliament Buildings in Ottawa. One of Canada's first important painters was Cornelius Krieghoff. His paintings are famous for their early Canadian spirit as they depict life among the Indians or the Quebec farmers. During 1844-76 when Egerton Ryerson was chief superintendent of education in Ontario he did much to bring about the present school system. For his efforts Ryerson technical school in Toronto was named after him.

Agriculture, industry, finance, music, art and education have all felt the impact of Dutch immigration to Canada. As they seem to relish a challenge, whether it be an uninhabitable marsh or an abandoned farm the Dutch will continue to make their influence felt. Soon, as the offspring of the post-war Dutch immigrants finish either high school or university and make their contributions to society, there will be no visitor who will wonder about the Dutch impact on Canada.

NOTES

1. Eveline Van Berkum, *Saturday Night*, v. 61, p. 5, August 17, 1946 (Dutch mode a Garden of Holland Marsh).
2. *Encyclopedia Canadiana*, v. 7, p. 265-267. (People of Netherlands Origin).

BIBLIOGRAPHY

Books:

Encyclopedia Canadiana. Ottawa, Grolier Society, 1962, v. 7 (People of Netherlands Origin).

Notes on the Canadian Family Tree. Ottawa, Department of Citizenship and Immigration, 1960. (Dutch in Canada).

Periodicals:

Butler, B.C., *Foreign Trade*, v. 110, Nov. 22, 1958. (The Dutch Invest in Canada).

Byleveld, H. C., *Commerce Journal*, 1956. (The Dutch Canadians).

Department of Citizenship and Immigration, *Immigration Statistics*, 1963.

Van Berkum, Eveline, *Saturday Night*, v. 61, August 17, 1946. (Dutch Made a Garden of Holland Marsh).

Vanderhill, Burke G., *Canadian Geographical Journal*, v. 65, Sept. 1962. (Pitt Polder: Dutch Enterprise on Canadian Soil).

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

THE JOHN BIRCH SOCIETY

BY

JOHN KNIGHT

Several weeks ago Canadian Newspapers carried a news release on their front pages with the following headline: "Birchites Link Dief and Mike With Commies". You may have read it: A publication called *American Opinion* published in Belmont, Massachusetts ran an article on Communist infiltration among the ranks of leading Canadians. So many Canadian leaders are influenced by Communists or Communist thought, among them the Prime Minister and the Leader of the Opposition, that the Commies are virtually running the country.

It sounds exaggerated, but it is true that Canada is not free from Communist infiltration. When Gouzenko fled from the Russian embassy in Ottawa in 1946 the country was shocked. He disclosed that a spy ring included officials of the Dept. of External Affairs, the National Research Council, the Foreign Exchange Control Board, the Bank of Canada, RCAF Intelligence, the Office of the U.K. High Commissioner, the Canadian Passport Office and a number of professors at McGill University.

In its July 25 issue, *Maclean's* ran a feature on Soviet-spies in Canada. It mentions a fire that destroyed the Russian Embassy in Ottawa some years ago. Embassy personnel fought to keep firemen out of the burning building for fear secret documents would fall into the wrong hands. According to this article the Mounted Police claim that at least two spy rings operate from the new embassy to-day.

Why should *American Opinion* stick its neck into Canadian affairs? Because the organization that publishes this magazine is devoted to fight international Communism and to inform the American Public of the dangers of international Communism in their own country. *American Opinion* is published by Robert Welch, Inc. the official voice of the John Birch Society.

Before we go into a study of the views of the John Birch Society let's find out why this organization chose to name itself after John Birch.

WHO WAS JOHN BIRCH?

John Birch was a "brain", most people that knew him would say. He had exceptional ability to learn languages, for instance. At school he was always ahead of his class. When he graduated from University it was magna cum laude. But John Birch was not an egghead. He was outstanding in sports, too. He was congenial, well liked and above all he was a man of vision. Born of missionary parents in India, he received all his education in the United States. He also wanted to be a missionary and after graduating from college he entered the Bible Baptist Seminary in North Worth, Texas. He finished the two year course in one year, still finishing at the head of his fellow graduates. In 1940 he graduated and the following month he left for China. He would never see his own country again. Within a half year after entering a language school in Shanghai he knew Chinese well enough to go into the interior to teach and preach.

The early years as missionary were difficult years. Japan was building its empire and had invaded the mainland. John Birch served several villages as pastor, but he realized that soon he would no longer be able to do that, the Japanese would occupy his parish.

Upon his request he was assigned to a U.S. task force as chaplain. He moved with the troops and occasionally became

separated from them in the confusion of advancing Japs and retreating Chinese and Americans.

Because of his knowledge of the country and its language and his love for electronic gadgets and radio sets, he was soon appointed to serve as an intelligence officer: a dangerous profession, but a natural one for Rev. Birch. Records in Air Force files show that Birch carried out many critical missions, often leading groups of native Chinese into Jap territory. Occasionally he would direct U.S. air attacks on Japanese bases from an observation point nearby, using his radio set to communicate with the pilots above him. Entirely on his own initiative he built, with native labour, two emergency airfields for American bombers. On his trips through the interior he was also able to help downed U.S. airmen who were forced to leave their damaged planes. These he also managed to airlift from behind enemy lines, and to the airmen he added about twenty American, British and Dutch missionaries. These people were picked up from Birch's "own" airfields, airfields that sometimes required the hand labour of 800 Chinese to keep camouflaged so the Japanese would not detect them.

Just before the end of the war in 1945 he sensed that it would not last much longer, but he also seemed concerned about the future. In one of his letters to a relative in the U.S. he wrote: "I believe that this war and the ensuing federations will set the world stage, as never before, for the rise of the anti-Christ."

BIRCH'S LAST MISSION

John Birch was 27 years old when the war was over. During the last years of the war when serving as an intelligence officer, he still managed to preach the Gospel, whenever he had a chance. He had little regard for himself, his associates said of him: "he only gave credit to the Holy Spirit."

For his courage and accomplishments he was awarded the Legion of Merit. Many are the official documents and commendations of this unusual preacher. Most significant was the wide-spread appreciation of the Chinese themselves. The people he had sought to serve and now served in a somewhat different way. Literally thousands of Chinese and even Koreans knew and loved him. In the few years of the war he had become a legend.

Before Japan surrendered, another battle had already begun on the mainland. The battle to capture the Chinese once again, this time to enslave them to Communism. When victory finally came on August 14 the scene in China was terribly confusing. There were still three and a half million Japanese on the mainland. There were American troops, Nationalist forces and Communist guerillas.

It was on August 24, 1945 that Rev. Birch took his last assignment. Repeatedly he had turned down suggestions that he take a six-month furlough, his activities continued with a sense of urgency as if he knew there wasn't much time. Now he was on his way to arrange for the surrender and deportation of Japanese units. Birch and his group encountered a group of "friendly" guerillas that wanted to talk to him and another leader, Lt. Tung, privately. When his group warned about possible danger for his life he remarked: "It does not make much difference what happens to me, but it is of utmost importance that my country learn now whether these people are friend or foe."

John Birch and Lt. Tung were shot and bayoneted about an hour after leaving their party. A party that was prevented from helping their leaders by a band of armed guerillas surrounding them. Birch and Tung were left on the side of the road. When friendly villagers came several hours later to bury them, they found Tung still alive. They managed to smuggle him out to a Japanese unit nearby where he started his long road to recovery. Birch was buried in Chinese soil. He was one of many heroes, a shroud of mystery surrounded his death. But years later, in 1953, someone searching through war records pieced together the life story of John Birch.

JOHN BIRCH — AN EXAMPLE

This person was Robert Welch, the editor of *American Opinion*. In his "The Life of John Birch" he presents John Birch as a martyr and an example:

"But on one man's soul it hath broken,
A light that doth not depart;
And his look, or a word he hath spoken,
Wrought flame in another man's heart."

(O'Shaughnessy)
Three quotations from his work will illustrate why Welch considered John Birch such an exemplary person:

(page 65) "... John Birch was, and clearly would have remained, a militant enemy of their (Communist) strategy and an unreachable exposé of their tactics. His Christianity was not on the defensive, dissipating its strength in disproving calculated libels. He was a leader of a Christian offensive to carry a sense of Christian brotherhood and tolerance and justice to all the world. And at an early age he already matured too much for the Communists to have been able to muddy his understanding, or to deflect him from his purpose."

(page 75) "John Birch was not

just an American farm boy who might be your son or mine. But he was the first, or very nearly the first, casualty in American uniform, in a war still being waged against us. John Birch was killed by typical Communist tactics, as a part of typical Communist strategy, in a typical Communist-style war." (page 76) "With his death and in his death the battle lines were drawn, in a struggle from which either Communism or Christian civilization must emerge with one completely triumphant and the other completely destroyed."

Robert Welch and the "Birchers" are but one of many groups and individuals who have dedicated themselves to fight Communism.

Ron Gostick and his "Canadian Intelligence Service" carries on a similar crusade in Canada, as many readers of C.-C. know.

Sometimes these people are called "Witch-hunters" or "extremists". In our first article we mentioned the unsuccessful attempt on the floor of the Republican Convention to denounce extremism. No doubt Goldwater had this in mind when in his acceptance speech he said that extremism in the defence of liberty is better than doing nothing.

Before we condemn the Birchers as "just a bunch of fanatics" we would like to take a look at what their stand is on critical issues of the day. Where this may be helpful we will tie their views in with vital 1964 Campaign issues.

In following issues we will discuss the critical years immediately following World War II, the United Nations and Civil Rights.

NOTE: "The Life of John Birch" is published by *American Opinion*, Belmont 78, Massachusetts, U.S.A. Price \$1.00.

The address of the Canadian Intelligence Service is Flesher-ton, Ontario, Canada.

The 1964 Rally of the Northern British Columbia League on September 7th

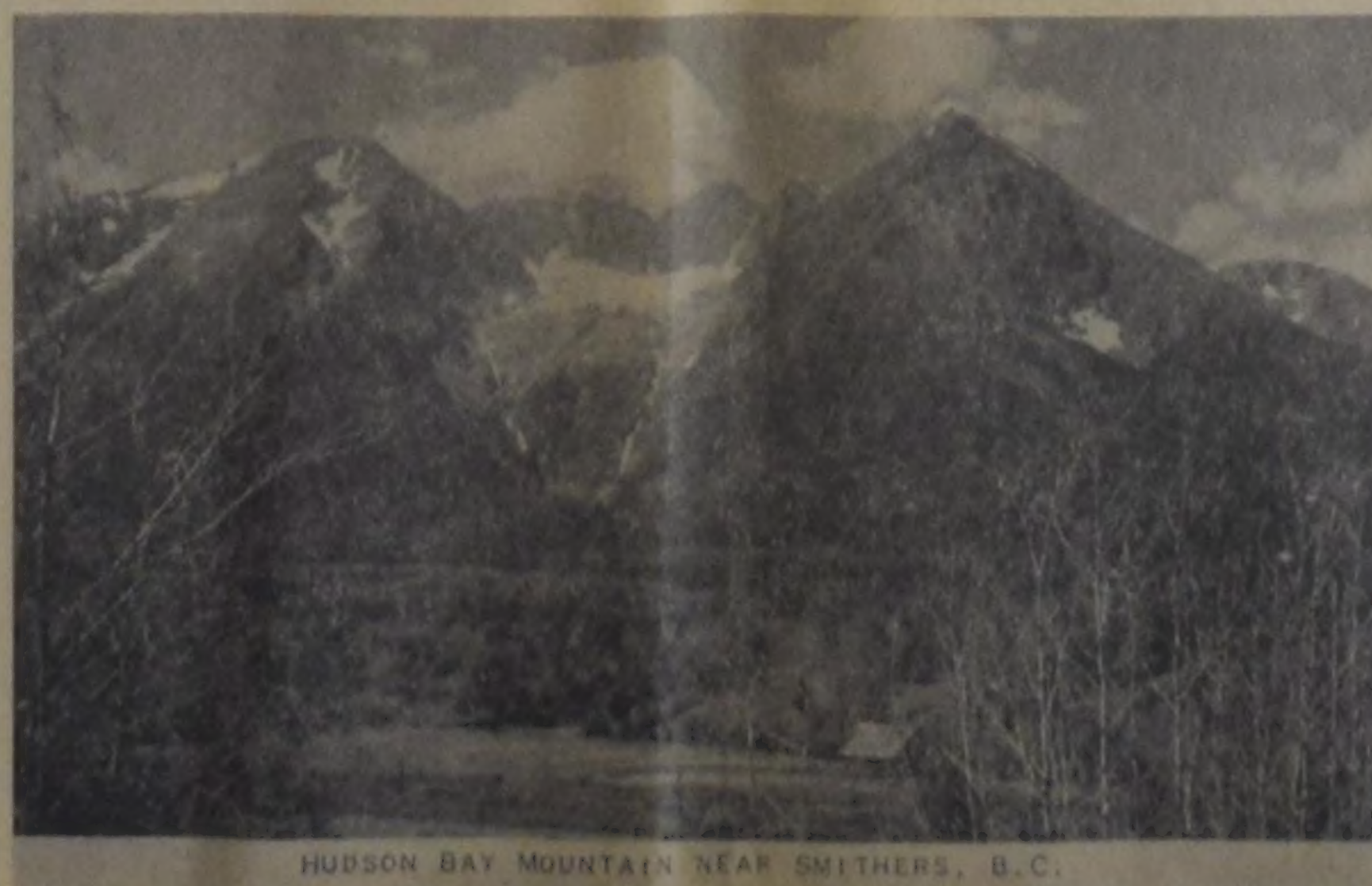
The Smithers Young People Society was host for the 1964 Northern British Columbia League rally. Young people from Terrace, Houston, Telkwa, and Smithers gathered for the event. Rev. Polman and 5 young people from Prince George even travelled some 215 miles. Those from Terrace also were approximately 130 to 140 miles from home. For some there was a mile of gravel road to travel. Others skimmed along the highways. But from all these places to Smithers there was a lot of beautiful scenery to enjoy. Mountain sand valleys, with glimpses of lakes and rivers amongst trees, that were already putting on their

fall colours.

The program started with an afternoon of games in an open field at the foot of the Hudson Bay Mountains. For a number of years, we have had to go to a hall for the afternoon program due to weather conditions, so that now it was really nice to be able to have afternoon out of doors.

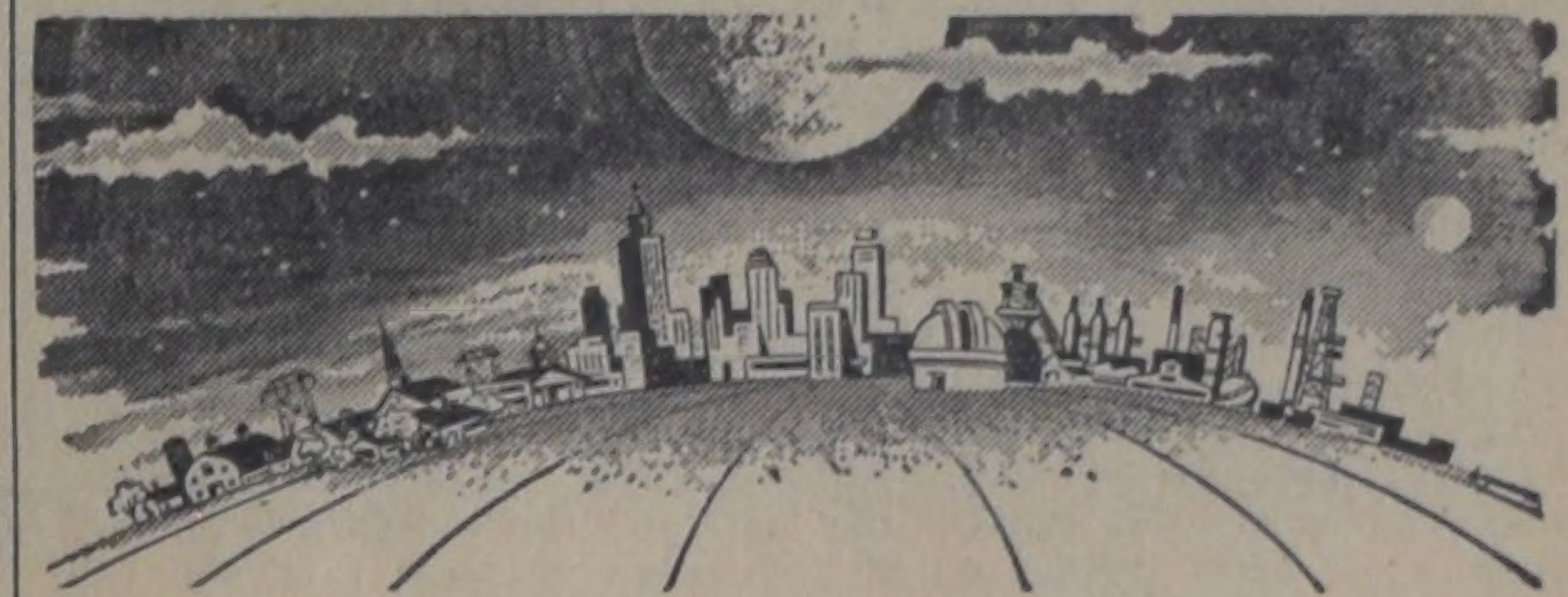
At 5 o'clock we broke up, in order that everyone could prepare for the banquet at 6. It was held in one of the local halls, and did not start until 6:30.

Special guests seated at the head table were, Dr. P. G. Schrotenboer from Hamilton, Ontario, (Continued on page 11)

HUDSON BAY MOUNTAIN NEAR SMITHERS, B.C.

THE WORLD AROUND US

SUKARNO'S OPPORTUNISM

by

JOHN VRIESINGA

Indonesia's president Sukarno has managed to keep his and his country's name in the world's headlines for quite some time now with his military actions against Malaysia. What is he really up to, and how does he go about it?

Malaysia is a newly formed state comprising mainly the larger part of the Malayan peninsula and the Northern part of Borneo. Formerly British colonies these areas were given independence as a nation in its own right a little over a year ago. Along with Canada, Australia, New Zealand, etc. the young nation is a member of the Commonwealth of nations.

For twelve long years before that infiltrators and political agitators waged a ruthless campaign to bring the country under communist domination, but failed.

The proclamation of independence of Malaysia holds a threat for Sukarno, or so he seems to feel.

The head of the Indonesian state has the ambition to control all of the islands of which his own country also forms part. A British or Western oriented Malaysia right at his doorstep is just as welcome to him as a negro in a fashionable American neighborhood, be it for a somewhat different reason: a progressive and relatively prosperous nation so close by may serve as too much of a contrast with his own mismanaged country. Some of his islands, for instance Sumatra or the rest of Borneo might eventually desire to join Malaysia. In his way of thinking it would be better if Malaysia joined him; that would be one step further in realizing his dream. The tactics that succeeded in New Guinea might also work here.

Actually, Sukarno's ambitions go much further. Like president De Gaulle in the West, and Nassar in the middle East, he has visions of becoming the leader of all small nations. He would want to have the Philippines and Madagascar added to his domain.

Of course there are other and more immediate reasons for Sukarno's attitude towards Malaysia. As in the case of his actions against New Guinea, his own population of nearly starving and largely illiterate millions need an issue to divert their attention from their own misery. So he tells them that this struggle against Malaysia is merely a continuation of their war against colonialism.

There is also the fact that, to remain in power, Sukarno desperately needs the support of the Indonesian communist party, which is strongly Peking oriented. A campaign against Malaysia is bound to please Mao Tse Tung and consequently the Indonesian communists.

No matter how one looks at it, Sukarno has nothing to loose by his actions against Malaysia. He sends over small units that carry on guerilla warfare, causing fear and frustration in North Borneo as well as in the Malayan peninsula, on the pattern of the Chinese. He hires agitators to incite unrest and riots in Singapore, but when Malaysia proves Indonesian aggression before the Security Council, he blandly answers that the accusations only serve to draw attention away from the riots.

If he looses anything it is the respect of all well thinking people; but respect is something Sukarno, like all thugs, values very little.

His minister of defense openly admitted the raids on Malaysia: "They have been going on for a long time". Even his delegate in the Security Council in what was supposed to be a denial of the charges, implicated that they were true.

Only the veto of the Russian delegate prevented a resolution condemning Sukarno's actions. And this veto was what he had counted on. Even though he has chosen Peking's side in the feud between China and Moskou, the Russians cannot afford to openly disclaim a communist country fighting "colonialism".

It is a sad world indeed where statesmen, even when we cannot expect them to be guided by the spirit of truth, display no higher conceptions of honour and integrity than common criminals.

U.S. ELECTION WOES

An election campaign as currently conducted in the U.S. will always be an occasion for making charges and counter charges. That in the heat of the battle the borders of truth and decency are occasionally violated is only to be expected, though never to be excused.

The democrats under Lyndon B. Johnson made themselves guilty of a glaring violation. A T.V. announcement, prepared by their advertising agency, showed a little girl in a meadow playfully pulling the petals from a daisy while counting them. When she had counted to nine the peaceful scene was suddenly changed to that of an awesome atomic explosion. The voice of president Johnson could be heard in a statement implicating that this is what the listeners may expect if they vote for Goldwater.

In a careful analysis of the facts *TIME* magazine has shown that the nuclear-issue, trumped up by the democrats in reality is no issue at all.

One may indulgently smile at tactics like these of which no doubt both parties are capable and gully. One may also wonder what the shocking illustration of a complete disregard for truth, as displayed in the democratic T.V. broadcast, will do for the moral standards of a nation which is proud to be called the world's leading nation. It seems that christian ethics in public life are more and more a thing of the past.

We regret very much that we did not receive the copy for no. 4 in our series of outlines about the Covenant People in the Crucible. Instead we publish an article by Dr. P. G. Schrottenboer about the essentials of Bible study, which we commend for careful study. In our next week's issue we will continue our series again, the Lord willing.

OFFICE: PRINCIPLE OF BIBLE INTERPRETATION

The time has arrived when the societies of the church begin their season's activities. In fact most have begun already. It is really a grand time of the year, when "the frost is on the pumpkin," and the fodder's in the shock." We may look with eagerness to a season of fruitful fellowship in the studying of the Sacred Scriptures in which our blessed God and Father speaks.

The blessings of regular group Bible study can hardly be overestimated. It is a practice which brings great benefits both for godliness and for service. Although it should not replace the worship of God's people on the Sabbath, it could perhaps be of as great an influence in molding the lives of those who regularly and prayerfully learn the will of the Lord through listening and group searching.

If it is true anywhere (and it surely is) then indeed it is true here: the benefits received are determined by the extent and the quality of the effort exerted. It is known to all of us that there are countless occasions when the evening, if not spoiled, was far from highly profitable just because those who attended, and especially those who were supposed to open up the Word, had not spent enough time or thought in preparation. Yes, many have been the evenings when people went home thinking that perhaps they would not return because the lesson was hardly worthwhile.

However, we are beginning a new season and our gaze is not in a backwards direction, but forward. We look to the future, not the past. Therefore, we resolve, as we have done before, to make this coming season a time of greater blessing because we determine there will be better study.

No method of group Bible study is so profitable as the 'self-help' method, the time-honored custom in which the various members study and explain the lesson. We know of people whose whole outlook on life has been formed largely through the basic life and world insights they gained from the Scriptures in the youth and adult societies. The lesson may not be as polished as if a 'professional' teacher did the directing (although even his often could stand a little extra polishing), but the benefits gained from the diligent practice of the do-it-yourself method far outweigh the extra information one may gain if the pastor would lead the meeting.

'Self help' and 'do-it-yourself' sound very modern and super-market like. Actually they quite nicely express a true Reformation principle: the universal duty and freedom of exegesis. It means just this: all God's people, not just the minister, may and should study the Scriptures for themselves. This they must do because they are Christians, and therefore are united to Christ in faith and sharers in His anointing, sharers therefore in the teaching office of the Mediator.

With this rather extensive introduction — which may turn out to be almost as long as the rest of the article — let us look at the topic which the title suggests: office is the principle of interpreting Scripture. It should be clear that any principle we set forth at this time should have direct bearing upon the group Bible study we all hope to engage in during the coming season. This is precisely our intention: to show that the proper interpretation of the Scripture is the principle of office.

At this point some of the readers — the most advanced Bible students, we trust — will focus their eyes a little more sharply at those words, then read back a few lines and ask what this strange teaching is. Have they not been told long ago that the correct way to interpret the Bible is the use of the principle of salvation history (heilshistorisch) and the principle of the centrality of Christ? That is, to open up the Scriptures one should see them in their historical perspective and explain each particular passage in its unique place in the on-going march of God's gradually, historically unfolding Truth. And central to this plan of man's redemption is Jesus Christ, to whom

all the prophets witnessed. Him all the apostles set forth in their preaching and their writings. The Bible tells the history of redemption and bears witness to the Mediator of our salvation. Some readers may now ask: have we been wrong all these years? Should we now toss this aside and accept a new principle? Was this former way only a passing fad? Has someone found a new method?

Really, it is not quite that revolutionary. However, the principle we would set forth for true Bible interpretation is radical, i.e., it goes to the roots of the Christian faith and God's dealing with man. Therefore we say: to explain the Bible as it should be explained, that is, to understand what it means within the framework of the entire revelation of God, and to know how to apply it to our lives, we shall have to see what is meant by the principle of office.

The principle means that we should seek to understand the particular passage by noting the office of the person who speaks or writes, and the office of the person to whom the passage is directed. And before we apply it to ourselves, we should note our common and our special office in life. It is as simple as that. Can anyone deny that this is necessary? Does it not lie on the surface? Surely, one should know the place and authority of the person who speaks as well as of the persons who are addressed; And yet there is perhaps no other canon of interpretation that is more often violated than this one.

Let me give an example which comes from a meditation written by a minister of a Reformed church. Commenting on a passage from 2 Samuel: "and the king's servants said unto the king, behold thy servants are ready to do whatever my Lord the king shall appoint," the minister began his meditation: "The loyal followers of King David spoke these words when David their king was fleeing from Absalom. As born again Christians dare we make these words our own and address them to our heavenly Father, saying, 'Behold I Thy servant am ready to do whatsoever My Lord, the King shall appoint?'"

This is not what the passage means; this is not the lesson it teaches for us. The mistake the expositor made is that he failed to note the office of the person addressed and of the persons speaking. What reason is there for assuming that what certain loyal Israelites said to King David tells how the Christian should express his loyalty to God?

We should see the point clearly: we do not deny that the Christian should confess loyalty to God, but only that the passage teaches this. In explaining the Scripture, we should not be content merely to draw some lesson which is somehow true to Scripture, (although that is all some Bible exposition is). We must OPEN UP EACH PARTICULAR PASSAGE AND APPLY ITS TRUTH.

We would stress again that it is not an easy task to handle aright the Word of Truth. And we would underscore once more that doing this regularly is an exceedingly rewarding task. Therefore the need that at all times we use the proper methods of interpretation.

And perhaps the text from 2 Samuel is as good a place as any to show how the principle of office applies to the interpretation of Scripture. We shall see then that this principle does not conflict with the canon of salvation history nor the centrality of Christ, but only safeguards and enhances them. Actually, we might say that together they are three facets of the one true method of seeing how God unfolds His covenant Truth to His covenant people. You see, the principle of office is of special value in the application of Scripture to life.

The words, "Behold thy servants are ready to do whatever my Lord the king shall appoint" were spoken at a time in Israel's history when the majority of people left king David, the Lord's anointed and followed Absalom, the clever charmer of Israel. This was a deed that showed how little concerned the people then were with office. That God had appointed

Gleanings from the Press

From Hither and Yon

THE CHALLENGE — YOUR RESPONSE!

In two generations Communism has subjected a third of the world's population to its control. Why has it grown so much faster than Christianity?

The French Communist publication *Paix et Liberté* suggests this answer:

"The gospel is a much more powerful weapon for the renovation of society than our Marxist view of the world. Yet it is we who shall conquer you in the end. We are only a handful, but you Christians are millions. . . . We Communists do not play with words. Of our salaries and wages we keep only what is absolutely necessary and the rest we give up for propaganda purposes. To this same propaganda we also devote our leisure time and part of our vacation. You, however, give only a little time and scarcely any money for the spreading of Christ's gospel. How can anyone believe in the all-surpassing value of the gospel, if you do not practice it? If you do not spread it? If you sacrifice neither your time nor your money for that purpose?"

—From *Obedying the Great Commission*, by Dr. Peter Y. De Jong.

WHO CARES?

by Edwin G. Mulder

The Gospels portray Jesus Christ as one who cares. Matthew was very much aware of Christ's compassion and concern when he wrote: "And when he saw the crowds, he had compassion for them because they were harassed and helpless like sheep without a shepherd."

"Do we who claim to be followers of Jesus Christ share his concern for the crowd? Do we care that some 270,000 babies are born every day — more than the total communal membership of our Reformed Church — while during the same day 142,000 persons die?"

Does the fact that 128,000 individuals are added to the world's population every day have any significance for us? Does this add a dimension of urgency to the Great Commission our Lord has given to us? Perhaps we find it difficult to grasp the meaning of such figures. Think of it in this way: Every month a city the size of Chicago is brought into existence.

More than 9,000,000 American high-school students today are without any kind of Christian influence whatsoever. In addition to this, approximately 70 percent of all youngsters who attend Sunday school stop going to church by the time they are 20. Does anybody really care about the teen-ager of today?

While the world's population increases at a staggering rate, Christianity continues to represent a diminishing minority.

David was not of great consequence to them, nor of enough weight to deter them from following Absalom and his sweet promises. But a minority of the people stuck with David. They openly expressed their loyalty to him, even though his cause looked hopeless.

Therefore, it appears that we need the concept of office first of all to justify this remark by the people. Unless we see the position David had in Israel, (God's anointed king) we have no way of knowing whether the people's loyalty was not simply die-hard patriotism or even foolhardiness. Only on the basis that it was obedience and loyalty to one whom God placed in authority over Israel can we say the people did right in speaking thus.

Moreover, it should be apparent that if one is going to draw from this act of the faithful people of Israel a lesson for God's people today, he should not draw a parallel between David and God directly, but rather between David and the God-appointed men of authority today.

And even this is not so easily done, for David was the chief officer in both church and state. Israel then was a theocracy. Today after civilization has unfolded we distinguish clearly between church and state and therefore one person has a special function in one area and the other person in the other area. To whom does

	Christian	Non-Christian
1900	571,000,000 (36%)	1,932,000,000 (64%)
1960	840,000,000 (29%)	2,073,000,000 (71%)
2000	?	?

If Jesus Christ makes an eternal difference in a person's life, should we not be urgent about our evangelistic opportunities? Should we not bring his redemptive love to bear upon the broken, the lonely, and the empty-hearted? Do we care enough to single out individuals and share with them the new life in Christ?

Who cares? Does the Reformed Church in America care about the crowd and each individual in it? Think twice before you give a quick and easy answer to this question.

—The Church Herald

The Rev. Edwin G. Mulder is minister of evangelism in the Reformed Church of America.

THE GOSPEL OF MARK IN THE AUCU LANGUAGE

Miss Rachel Saint, sister of one of the five men martyred in January of 1956 in the Amazon jungles by the savage Aucu Indians, has just completed the translation of the Gospel of Mark in the Aucu language. Miss Saint of the Wycliffe Bible Translators, Santa Ana, California, and her language helper, Dayuma, have been living in the Aucu village of Tiwaeno among the men who killed her brother. Now all five of the men who shared in the act have become Christians. Miss Saint gives thanks to the various means through which God has worked to change the seeming tragedy into triumph—means ranging from the help and cooperation of Ecuadorian government officials to the raising up of a multitude of faithfully praying Christians in the homeland.

CHRISTIAN JOY

Of all people in the world, Christians should be joyful. Jesus was speaking some last words to the disciples before His death for their comfort. He had assured them of a place in the heavenly home, of answers to their prayers, of the coming of the Holy Spirit, of eternal life. He urged them to abide in Him, to be fruitful, to love as He had loved, to keep His commandments. Then He said, "These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full." This is Christian joy, which we should all have and should show to others. It comes from our relation to Christ.

There are joys or pleasures which have their source in the world or in worldly things, some of them sensual and wicked, some from a satisfaction from power or wealth or pride of place. These may be quickly taken away. But

Christian joy no one can take away, even through disappointments or sadness.

We should be joyful because of the assurance that in Christ our sins are forgiven, our guilt is removed, and we are accepted as righteous in Him. We are adopted as children of God. We have within us the indwelling Holy Spirit to guide, help, and teach us the things of God. Fear of the future is taken away. Present sorrows are temporary. For the present and future we have many and great precious promises, and an unchangeable God Whom we can always trust. We have every reason to be joyful.

This joy should be expressed. We should show this joy in our faces. Christians with glum faces are not giving a true witness. We should be happy in our conversation. Jesus was talking about joy the night of His betrayal. When we are concerned by things which are not right, we should rejoice that God is over all and will make all things right. The radiant Christian wins more people to Christ, and helps more people than those who forget to show their joy. Let us be joyful in our King.

THE MIRAGE OF SECULARISM

In the United States we are fast arriving at a completely secularized society. The secularism of the state could not have been accomplished unless the mainstream of the Christian Church had first been secularized. There was a time when the church viewed secularism with alarm. God was God and man was to obey His commands. Everything that man did was to be done to God's glory. We needed God's wisdom and strength and men humbled themselves before Him. The church

was God's agent working that everything should be brought to submit to His control. Later the church viewed secularism with indifference, life was good; man was advancing in knowledge, by science and education he would solve all of his problems.

Secularism as we have known it in the United States was not anti-God; if it had been it would not have made such great inroads into our culture. Secularism even appreciated what God had done in the past. In gratitude for past help we would honor God with the title God, Emeritus. The fact that we felt that we no longer needed God's help, was to be allowed to subtract from the fact that God had helped the past generations. Our culture views secularism as a gain.

I think the time has come for us to evaluate secularism. We need to know what secularism can contribute to our culture. When its contribution is weighed I think we will find that it does not add but it subtracts from life. It is only a mirage that entices man away from the ways of true greatness. Instead of enriching life it impoverishes life. It substitutes glamor in the place of glory, it gives us empty pleasure instead of happiness, and it exchanges the temporal for the eternal.

Secularism will not solve man's problems; it is a needless reduction of the goals of life. It is an abandonment of the power and the goodness of God which alone can raise us above the things of time and enable us to walk among the stars.

—Author unknown

OVERHAUL OR MINOR ADJUSTMENT?

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SOLUTIONS AUGUST PROBLEMS

No. 120 (Layer)

This time Mr. Layer played a trick with us. He gave us a three-mover which turned out to be a two-mover with two solutions, while the problem as a three-mover still could be solved in five different ways. We hope Mr. Layer will never do such a thing again. The editor was not on his guard this time and promises improvement. In this exceptional case only one point had to be awarded for each different solution. The maximum available became 7.

- A. 3-mover.
I. a. 1. R-R6, K-K4; 2. N-Q (or B)4; 3. R-K6 mate.
b. 1. —, P-Q5; 2. N-B6 ch; 3. PxP mate.
c. 1. —, P-B5; 2. N-Q6 ch. 3. PxP mate.
d. 1. —, QPxP; 2. N-B5 ch; 3. R-K6 mate.
e. 1. —, BPxP; 2. N-N5 ch; 3. R-K6 mate.
II. 1. N-B6 ch, K-K4; 2. N-N4 ch and 3. N-Q6 mate.
III. 1. N-B5 ch, K-K4; 2. NxP ch and 3. N-Q (or B)6 mate.
IV. 1. N-N5 ch, K-K4; 2. NxP ch and 3. N-Q (or B)6 mate.

- V. 1. NK8-N7, K-K4; 2. RxP ch, K-K5; 3. N-B5 or PxP mate.
B. 2-mover.

- I. 1. K-Q6, QPxP; 2. N-B5 mate.
1. —, BPxP; 2. N-N5 mate.
1. —, any move; 2. N-B5 or N-N5 or N-B6 mate.
II. 1. N-Q6 ch, K-K4; 2. RxP mate.

No. 121 (Loyd)
1. Q-R1 and 2. Q-R8 mate. Loyd's joke was that black could not castle because his previous move must have been with K or R. He hoped that people who did not discover the trap would try for hours to find the solution. It seems that our people are smarter than Loyd expected.

- No. 122 (Hartong)
1. B-R5 (breaks the symmetry). The four nice variations are:
a. 1. —, KQ5; 2. N-B3 mate.
b. 1. —, KB5; 2. B-B7 mate.
c. 1. —, KB3; 2. B-B3 mate.
d. 1. —, K-Q3; 2. P-K5 mate.

No. 123 (Visserman)
This problem is an excellent example of the kind in which change of mate-moves takes place. Compare the solution with the several possibilities in the position.
1. R-R8, making room for the Queen at R7.

Necessity of spreading the increasingly important knowledge of value and uses of soil, water, forest and wildlife and the urgency of their conservation, has prompted formation of a Junior Forest Wardens organization across Canada. This national organization is dedicated to the teaching of proper conservation needs and procedures to young people. In Alberta, the popular organization is administered by the Forestry Branch of the Alberta Department of Lands and Forests.

Purpose of Junior Forest Wardens is to foster an awareness of conservation through training in proper conservation methods and related fields. Knowledge gained by the youthful workers is put to use later through undertaking of a wide variety of local projects, including such things as stream reclamation, reforestation and tree thinning. Magnitude of club projects is limited only by the initiative and imagination of local groups. They may range from a field trip to collect insects, to a project like the one being carried out by 30 Junior Forest Wardens at Crooked Creek which involves the planting of 10,000 trees.

Twenty Junior Forest Warden clubs with a total membership of about 500, are currently active in the province. This includes about 35 members of the Lone Patrol, open to youngsters in areas where there are no organized groups.

The First Junior Forest Warden club was started at Hinton in 1958, with Edson and Slave Lake joining the following year. A promotional program was launched in 1961, when nine more clubs were established. Since then the organization has grown steadily and now includes clubs on two Indian reserves. Membership is open to boys ten years of age and over. The clubs must be sponsored by a local organization or a group of interested citizens, who supply

YOUNG FOREST WARDENS GET TRAINING IN ALBERTA

club leaders. Assistance in setting up and running the clubs is given by the Forestry Branch.

Summer camps have been held annually since 1961 for about 100 junior wardens at the north end of Jarvis Lake, 16 miles northwest of Hinton. Youngsters attending camp are selected on merit by their local leaders.

Three ten-day camps were held this year, with a full schedule of activities beginning daily at 6:00 a.m. The camp timetable includes chores, lectures, field trips and planned recreation. A team of qualified men, most of them from

the Department of Lands and Forests, lecture the groups on weather, compass, forest entomology and pathology, mapping, wildlife biology and management, bush-survival and fire fighting. A two-day hike puts to test the knowledge acquired from these lectures. Planned recreation includes swimming and water safety instruction, lessons in handling the camp's two 17 foot freight canoes, games and workouts on the half mile obstacle course. Leisure hours are spent swimming, boating, fishing or enjoying a sing-song around the campfire.

Outdoor lectures by qualified biologists and foresters are part of the classroom requirements of the course.

Junior Wardens cross a swamp on a self-built rope bridge as part of their obstacle course training.

Information and pictures through the courtesy of the Government of Alberta.

Northern B.C. Rally

(Continued from page 9)

Rev. Polman from Prince George, the Rev. and Mrs. S. Viss from Houston, and the Rev. and Mrs. P. de Jong of Smithers. Since at present we are without a League president, D. Seinen, a league member from Terrace opened the banquet with prayer and Bible reading. He then introduced the Rev. Viss as Master of Ceremonies. This was the third time in succession that he was M.C., and as such he did an excellent job. The senior Calvinettes served the food, and their work, along with the Counsellors', was much appreciated. Rev. Viss told us that as young Christians it was good to have a time of laughter and enjoyment together, but that we should never forget that also in that, we have to glorify God. He then closed with us in prayer.

The evening program commenced at 8 o'clock in the Christian Reformed Church under the able leadership of B. Kruiselsbrink. All the societies contributed something of their talent. We enjoyed listening to a mixed quartet, an organ and trumpet duet, poetry, and participating in a quiz.

The highlight of the evening was the address of Dr. Schrotenboer. He spoke to us on, "Decisive Decisions for Christ". Dr. Schrotenboer pointed out, that our time to decide was now in our youth. We

have to decide if we are going to live for God, or for Satan. There is no inbetween. If we are true Christians we have to speak out and condemn the unfaithful works of the devil. In our strife against Satan, we should not stop, but fight through right to the very end. We do not have to fight in our own strength (for we couldn't), but Christ has put a claim on us, through his crucifixion, death and resurrection. Then praying to God for His help, we can live for Him, and will want to do something for Him. Even in our small scattered league, we can greatly glorify God's name.

A collection was taken, the proceeds of which will go for mission work on our own mission field. The evening ended with a Sing-Song. We sang several hymns of praise and adoration to God. The Federation Song was our final number, after which the Rev. De Jong closed with prayer. Afterwards everyone was invited to come to the basement where refreshments were served.

For quite a few there was a long drive home. For some one, some three, and some even 5 to 6 hours, which brought them to their destinations in the wee small hours of the morning.

I am sure that all, regardless of distances travelled, can say that they had a wonderful day of fellowship as young Christians. That this may also have been to strengthening of our faith, and

that we may (as the words of the Federation Song so beautifully say, "But in Christ we shall defend the Truth") always strive to defend that Truth.

Northern B.C. League Secretary
Miss J. Vander Schaaf

1965 YOUNG CALVINIST CONVENTION

This year as undoubtedly most of you already know, the Young People of the Niagara League are busy planning and preparing for the new Convention, which will be held at Niagara Falls, Ont. in August of 1965.

Maybe some of you have read our slogan at one place or another which reads "We're Alive for '65". This has been used at our last two Conventions by our Young People to try and get a Young Calvinist Convention across the border.

Finally this is our chance! We, as an Executive Board of the Niagara League wish and hope that all those who could participate in making this Convention a success to do so.

Promote it to friends and neighbours and let's see that we get the biggest crowd out ever in the history of the Young Calvinist Conventions.

Hester W. Bezemer,
Reporting Secy.

The Future belongs

to those who read

by

LOUIS H. BENES

Do you remember the man who trained for years to compete in the 1960 Olympics and then slept through the 800-meter run, which was the qualifying heat of his event? Wim Essajas of Surinam (Dutch Guiana) off the coast of South America, was sent to Rome to represent his little country in the Olympics. He was a one-man team, and was to compete in only one event, the 800-meter run. The time of the race had been changed from its published schedule, and messengers were sent to awaken the athletes who were to participate in this event. They were not able to arouse Wim Essajas, so the race was run without him and he lost his chance to compete in the Olympics. He missed the opportunity to give his best, because he slept through the event!

Christ's Church is engaged in a great contest. We who are Christian disciples represent Him in this struggle on the scene of time. What if we are not awake and alert? What if we do not keep informed and as a result are asleep for the event? What if we cannot be aroused to action by the appeals of the Bible and the messages from God's servants? Is there anything more pathetic than Christians asleep, or preoccupied with television entertainment or temporal goals instead of being alert to respond to the call of God, to learn His truth and to do His will?

The appeal of superficial entertainment via the tabloids and the comics or the television set, besides just ordinary mental laziness, may often tend to head off even serious determination to improve the mind and the soul. Ralph Tyler Flewelling in his book *Survival of Western Culture*, says that "the most conspicuous lack of our times, in spite of our intellectual pride and self-sufficiency, is a dire mental incapacity, an inability for continuous or profound thought, an incapacity for mastery of many complementary facts... This is discoverable in the growing innocuousness of our educational curricula, in the meaninglessness of our amusements, in the journalistic reign of our mob psychology, in the over-flooded presses issuing the latest fiction, in the detonations of our jazz orchestras, the popular crooning of the radio..."

But shouting against bad literature will never fill our minds with the good. It is not enough to operate in the negative only. We need to fill our homes with joy — Christian literature in many a church member's home is almost non-existent. Everything else is there — newspapers, secular magazines, television sets — but where are the Christian books and magazines? Sometimes, these are busy church people, active in attendance at many church meetings, but what happens when the

motives for their activism have worn out? Have they been sufficiently rooted in the knowledge of the Truth, such as is fortified by choice Christian reading, to maintain their momentum?

But you don't read? Not a great deal, anyway? How much you are missing. Reading is one of the distinguishing marks which separates man from the animal! Language is God's gift to those whom He has created in His own image. Perhaps that is why language is so sacred, so precious. God speaks to man through His words, and men communicate with one another through these same words. As Dinsdale T. Young, a British preacher of yesterday, has said, "One of the great presuppositions of the Bible is that God's people will read. The existence of Scripture is in itself an argument for the necessity of reading. That God inspired a book indicates His desire that His servants should be readers."

How precious is language through which God speaks to man; language which links mind to mind and heart to heart. How unusually precious is it when it speaks of the marvel of our creation, or the mystery of our redemption. And how supremely precious is it when the Holy Spirit stirs a longing in the soul to read His Word, and wets our appetite thereby for all choice Christian literature. The non-reading Christian misses all this. He has enormous blind spots in his life which inevitably handicap him in his service as a soldier of the cross. He limits his witness and effectiveness in a time when ignorance of the Christian faith and the Christian warfare is most inexcusable.

The Archbishop of York, writing on *The Church's Task in the Field of Christian Literature*, said recently, "It is my profound conviction that the Church — and I use the word in its widest sense — must take a new look at the whole matter of Christian literature. It must plan a new strategy, and that at once, unless we are to see the Christian battle for the mind of the world lost in our generation. Is not this the time to review our strategy? Is not this the time to alert the Churches — and, beyond the strict limit of the Churches, the well-disposed public — to the fact, which none can deny unless they shut their eyes, that the real battle today is

(Vervolg op pag. 12)

Book Review

BASIC INTRODUCTION TO THE NEW TESTAMENT

by John R. W. Stott. Eerdmans, Grand Rapids, Mich. (1964), 179 p., price \$1.45.

REVIEWED BY REV. ANDREW KUYVENHOVEN

The author is Rector of an Anglican Church in London, England, and chaplain to her Majesty the Queen. He is one of those Evangelical Anglicans to whom we are increasingly indebted. Eerdmans has now issued three pockets of which Stott is the author and one commentary in the Tyndale series. The book which is being considered was originally published in 1954 under the title *Men with a Message* (Longmans, Green, London).

We need a book of this kind rather badly. Both for the Old and for the New Testament we should have books which help the Churchmember to grasp the problems which scholars encounter when they study the literature of the Bible (problems of authorship,

unity of the writing, dating) and which help him to appreciate the particular contribution of each Biblebook. However, this *Basic Introduction* is not yet the answer.

It begins with a chapter entitled "The Message of Jesus", which is much too ambitious. Perhaps the writer should have written another book on this topic; anyway he should have omitted the chapter in this one. Then we get "The Message of Luke" (i.e. the Gospel of Luke and Acts), which is even longer than the "Message of Paul" with all of his thirteen letters. Matthew and Mark have been omitted. Hebrews, James, John, Peter and Revelation make up the rest of the contents. That the writer sums up his own short-

comings in the Introduction, does not make it any better. The whole book is somewhat unbalanced. The parts of the New Testament do not receive proportionate treatment. The method is inconsistent from chapter to chapter. More than three pages are devoted to the authorship of the Gospel and the Epistles of John with the question still undecided. The authorship of II Peter (which is no doubt the most difficult) receives little attention and the authorship of the Pauline Epistles is not discussed. The person of Luke and the peculiarities of his writings receive as much attention as the message itself. But that is not the case when he deals with the other writers. "The Message of Paul" is perhaps the most disappointing chapter. Here the author relinquishes the method of an "Introduction" in favor of a kind of catechism, dealing as he does with the Pauline message under the headings of Justification, Sanctification, Edification, Glorification.

If one could read the book, unprejudiced by the title, one could reap much benefit. The book offers much sound help for reading the New Testament. The author is an able teacher. Personally I found his introduction into the thought of James and of the Epistles of John most helpful.

(Continued from page 9)

being fought in the realm of ideas, and that ideas are born and nourished by literature? Nothing less is called for than the 'impregnation' of society, at all levels of culture, in all races of the world, with literature which conveys the Christian message." This "impregnation" must begin within the Churches, within our own hearts. It must begin with Christian homes saturated with Christian books and journals. This will not only preserve us against the "brainwashing" of the mass media. It will also equip us to take the offensive and to invade our secular culture with the truth of the Gospel.

Christian magazines have a peculiar and distinctive function in the service of Christ and His Church. They provide what neither newspaper nor television nor any other magazine can. They bring to the reader what no mass media communication can ever possibly furnish. Your Christian magazine presents you with information you get nowhere else. It helps you to interpret the meaning of contemporary history in the light of the Word of God. It binds you together with other Christians to make you aware of the blessing of Christian fellowship and of our common strength as we hold our faith and witness in a hostile environment.

Yes, millions of people are busy reading and writing and publishing the messages they believe in and the causes to which they are committed. They are out there in the Olympics, giving their best, running with all they've got to win for their causes. If the Christian faith is to win, Christians will need to outpublish, outread and outdistribute the secular world, the Communists, and all others who are competing to out-run the Gospel today.

The future does not belong to churches which are religiously unformed and illiterate, or to Christians who think they can take it easy. The future belongs, under God, to those who know what they

TRIP TO NORTHERN B.C.

After attending the study conference in Vernon in the last weekend of August, the Executive Director traveled to Northern B.C. in the interest of the ARSS. Last year Dr. F. H. Von Meyenfeldt spoke at a meeting at Smithers. This was the first time, however, that a representative of the ARSS visited the Reformed communities along Highway 16.

These communities are presently some of the more isolated Reformed groups in Canada. However, with the completion of a direct highway between Edmonton and Prince George (perhaps within two years) and the inauguration of direct ferry service from Prince Rupert to Alaska (already in operation) this highway will surely become one of the main routes to Alaska. People in other parts of Canada may think this country is cold and forsaken, but in speaking that way, they only indicate they have not been there. It is cold, but not so cold as central Saskatchewan and Manitoba. It once was desolate, but is now making great strides forward. Prince George is growing very rapidly.

The resources of this area are tremendous. Mining and lumber industries are increasing their output yearly. And with its excellent plane service, the whole area is only a few hours traveling time from either Edmonton or Vancouver.

The Reformed churches here are generally small but growing. What is more, they possess a homogeneity of outlook and a fervor for Kingdom work which puts many areas in Canada to shame. In Houston and in Smithers Christian schools are operating. In Smithers four rooms are being added to the present building. In Prince George and Terrace school societies have been organized. And the percentage of children of the churches attending the Christian schools is almost a hundred.

After the morning worship service an elder of one of the churches asked the visiting preacher whether it was not true that in Ontario people had many more opportunities to work together and to cooperate to build up the Kingdom of the Lord. A larger concentration of people can accomplish so much more. The visitor said that this was surely true but added that in Ontario there are many families living within a short distance of the Christian school whose children do not attend the Christian school. As he re-

ported this, the eyes of the elder widened in amazement. Was that possible? Reformed people living close to a Christian school and not giving their children a Christian education?

The united testimony of Christian laborers is heard clearly in these communities. A number of Christian trade locals have been organized. At least three have become bargaining units.

The area needs more people however. These will come with the new industry in the Bulkley valley. The churches too should grow. Most of all they need members who can face the challenge of building the body of Christ in worship, in labour and in education.

On four different occasions the Executive Director spoke about the work of the ARSS and its place in the Kingdom, its part in the Body of Christ. And in each case he received a sympathetic and sometimes enthusiastic response from the pastor and the people who attended the meetings. On all four places: Prince George, Houston, Smithers and Terrace, associate members were made and tentative plans to organize chapters were started. The people of the area seemed to be convinced that even though they are somewhat removed from the mainstream of cultural and industrial life, they have a contribution to make to the cause of higher Christian education and the ARSS in turn can help them in carrying out the cultural mandate of the Lord.

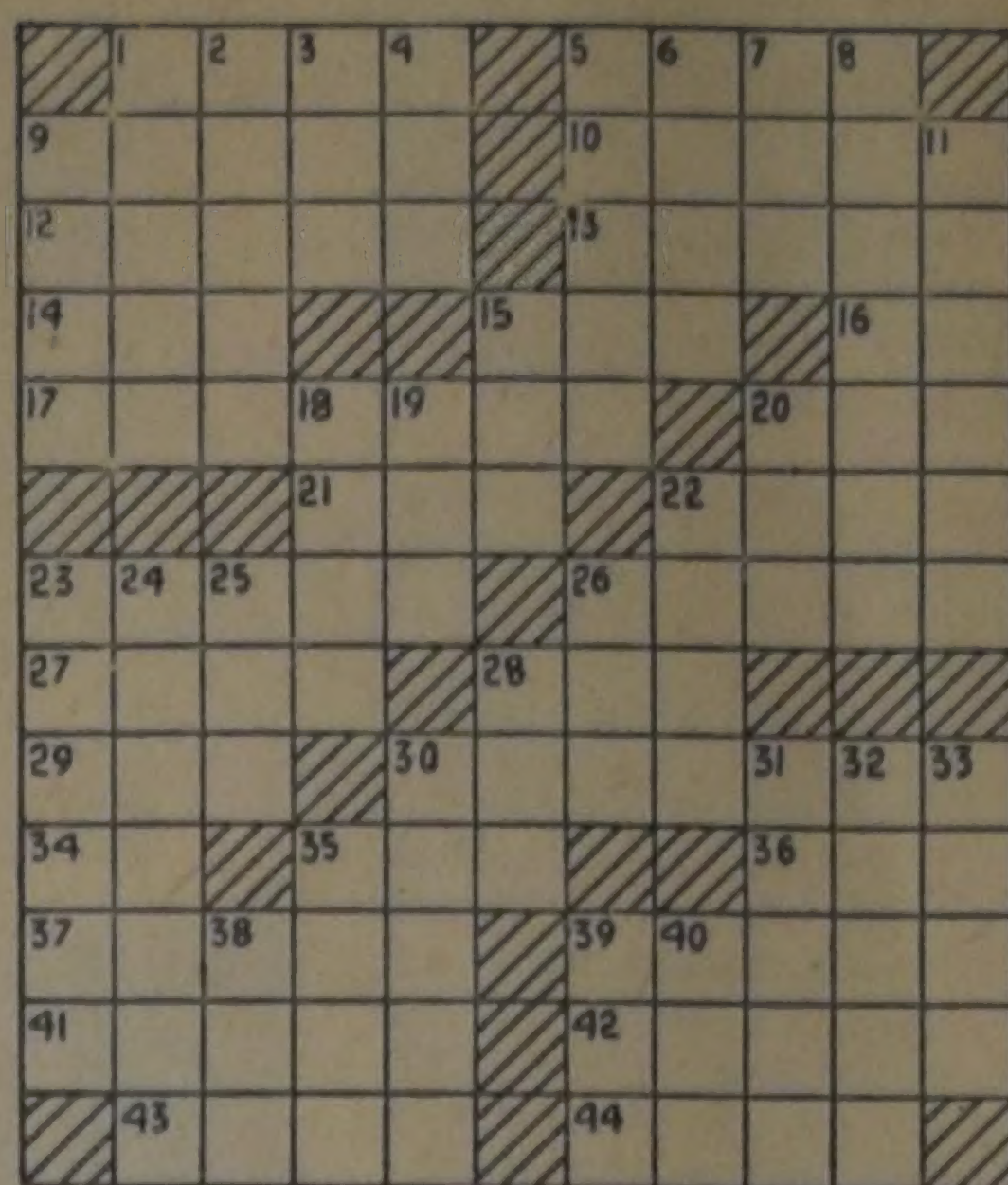
In beauty and grandeur this part of Canada is unsurpassed. The plane trip from Terrace to Smithers on a clear day between snow covered peaks is an unforgettable experience. The understatement of the week was the announcement of the aircraft's captain: this is called the scenic route.

In their dedication to the Lord, in their willingness to serve Him in labour and education, and in the loyalty the young people show to their own church societies and rallies, Northern B.C. can put many other areas of the country to shame.

As the Executive Director prepared to depart, a number of young people were packing their clothes and belongings in preparation for a long trip away to college and university. Within a few years some of them will return to begin their life's work as trained servants for the Lord. May they all be fully committed to scripturally directed learning and living.

ACROSS

- 1. Rudely concise
- 5. Pass lightly over
- 9. Occasional plural of genius
- 10. Telegraphs
- 12. Hodge-podges
- 13. Bay window
- 14. High in pitch: mus.
- 15. Hawaiian food
- 16. Brazilian palm
- 17. Kind of leather
- 20. Storage place
- 21. Skin tumor
- 22. Suspend
- 23. Worthless trifle
- 26. Speeds
- 27. Support
- 29. In favor of
- 29. Beam
- 30. Stratagem
- 34. Verb form
- 35. Head covering
- 36. Man's nickname
- 37. Force
- 39. New Zealand native
- 41. Draws close
- 42. Wrath
- 43. Musical instrument
- 44. Remunerates

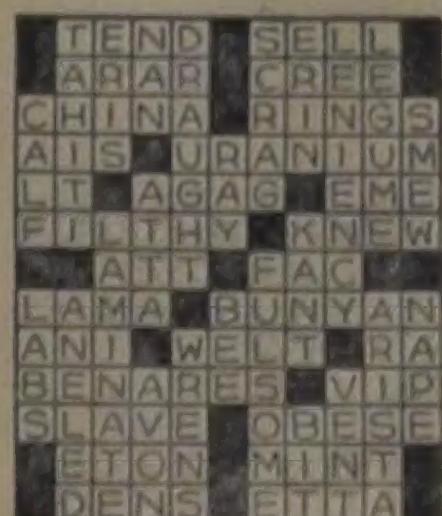

DOWN

- 1. Stringed musical instrument
- 2. Join
- 3. Coffee
- 4. It is: contracted
- 5. Faint
- 6. Kaffir war club
- 7. Son of Bela
- 8. Assembly
- 9. Incite
- 11. Flings
- 15. A fastener
- 18. Barter: colloq.
- 19. Famous gardens: Eng.
- 20. Forbid
- 22. Employ for wages
- 23. Strain
- 24. Hinder
- 25. Cowboy: Rogers
- 26. Gained
- 28. Suitable
- 30. Untrue
- 31. Coarse, slender cigar: var.
- 32. Kings, as addressed
- 33. Arabian chieftain
- 35. Mister: Ger.
- 38. Salary
- 39. Chart
- 40. Mother of Irish gods

ANSWER

to last week's Cross Word Puzzle

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(55)

But she went to see Mrs. Hitchens. Little Emmy's endless sniffing drove her to it.

She walked down the road to their house one warm afternoon in early December, accompanied by Emmy. The boys had long ago run whooping ahead, to disappear down the curves of the sandy lane.

They didn't talk much, the teacher and the little girl, as they walked along in comfortable silence in the late sunlight. Only Emmy's snuffle punctuated the contented quiet. She's not too bright, Chris thought gently, probably sick half the time, really miserable, and doesn't even realize it herself, poor little tyke!

When, presently, they came around one of the long curves and caught sight of the Hitchens house, Chris saw that it was a sort of half cabin, partly of logs and partly of boards, weathered by time. It looked substantial enough, but very old, and not too comfortable.

Three great dogs came bounding out to them, but seeing Emmy, they subsided, eyeing Chris with vicious, half-hungry looks. "Them's old Spot and Gray and Red," Emmy told her in a proud voice. "Them's Paw's coon dogs."

At the sound of their arrival, the cabin door opened, and Mrs. Hitchens looked out at them. At the sight of the emaciated face, Chris realized that it was just as she had been told. The woman was evidently in the last stages of mortal illness. The skin of her face was stretched and taut, with slitlike openings for her too-bright eyes. She seemed faintly surprised to see the teacher, and called to the dogs in a faded, scolding voice. "Don't pay any attention to them, Miss," she said, and coughed. "They act mean, but they won't bite you when you're with Emmy."

She stood with the door half open, her weary eyes straining out at them.

"May I come in, Mrs. Hitchens?" Chris asked. "I'm Emmy's teacher, and —" she looked about, but the little girl had disappeared, "I want to talk to you about her."

Whereupon the door came reluctantly wider.

Chris tried not to notice the mingled odors of filth and illness that came to her from all corners of the big room as she stepped inside the door. Like the Carpenters' main room, it was a bedroom, but instead of the usual stove, a great rock fireplace on one side held blazing logs. Several rawhide-stripped chairs were set about the well-worn rocks of the hearth. "Set down, teacher," Mrs. Hitchens invited in little more than a whisper.

Chris sat down and stated her errand. — and so, she concluded, "I think Emmy should have a T.B. test, Mrs. Hitchens. I am sure there must be funds available in the county for the purpose. I can at least talk to the County Superintendent about it."

When she had finished, Mrs. Hitchens sat for a long time in silence, and presently, she raised her hand and drew trembling fingers across her parchment cheek. Chris was surprised to realize that she was crying.

"I been thinking a lot about little Emmy, teacher," the sick woman said at last. "I ain't very long for this life, now, and I been worrying about little Emmy."

Chris groped for words. But the woman went on, as if speaking out of some inner compulsion of her own. "You going to stay here long, teacher?" Mrs. Hitchens asked.

"Why, I — I hadn't thought much about it, either way," Chris wondered what this had to do with Emmy's T.B. test. "I don't know whether I'll be able to make good here or not and —"

"Them big boys of ours always runs off all the teachers," the woman said simply.

Chris stared at the trembling hand that covered the thin face. "Well," she said, uncertain as to what she was expected to say. "I haven't had any trouble with them so far and —"

The hand came down from the face, and tears lay on the cheeks, but there was around the eyes a faint suggestion of an amused smile. "You won't have no trouble, Miss Sanders," Mrs. Hitchens assured her. "They won't give you no trouble!"

"Well," Chris laughed a little in puzzlement, "I hope not. And now," she stood up. "I have your permission to talk to the County Superintendent about Emmy?"

The woman smiled again, a soft smile, gently and tender. "You do what you can for little Emmy, Miss," she said quietly, "And God bless you!"

Outside, in the late afternoon sunlight, Chris hesitated and looked about her. Little Emmy peeped around a corner of the house. "Isn't there some shorter way I can get back to the school, Emmy?" Chris called to the child. "Could I cut through those woods there?" She nodded toward a well-beaten path that angled off from the road and disappeared into an unusually heavy growth of scrub. "Haven't I seen you and the boys come out of those woods to the school?"

Emmy sniffed loudly and looked worried, wiping her fist across her nose. But she nodded.

Chris waved again to the child and turned aside into the short cut.

Why is it, she thought as she walked along the wide, well-used path between and under the trees, that even winter is sweeter in the woods? You'd think that brownness and bare trees would be ugly, the gruesome reminders of beauty that had died. But it wasn't that way at all. Even beauty that had suffered, even beauty that had bowed its head to time, was lovelier than no beauty at all!

She looked up through the interlacing branches of an unusually tall oak, at the still paleness of the late afternoon sky, and suddenly, she was happy again. There came, in a rush, bursting out of the quietness of acceptance of these past months, joy full-fledged.

She stopped, looking up, and her heart quickened to the magic rejuvenation of life. Why, she thought with a wondering certainty, I'm not going to die of losing Jack, after all. I'll go right on living, and — and — her heart admitted it with a new, shy candor, tomorrow and all the days after, I'll be seeing this beauty like this, and maybe —

And presently, when the hard-beaten path had brought her out of the woods near the schoolhouse, she went across the field to the Carpenters, and there was a small, saucy whistle of contentment on her lips!

Will and then to get out His Word, even to the ends of the earth. Does this future belong to you?

But Chris discovered, when she went on the bus to the county seat, in February, that there was no fund for little girls with suspicious lungs after all.

Mr. Hartwell, the County Superintendent, regarded her with approving eyes, but his answer was, none the less, discouraging. "I'm sorry to disappoint you, Miss Sanders," he assured her, and for a moment his mild, old eyes were brooding. "There should be such a fund in this county, and we hope, in time, to have it, but now, no, I'm afraid not."

Chris sat across the big desk from him and her hands were troubled on her purse, "I don't know why I was so sure that there was such a fund, Mr. Hartwell," she admitted ruefully, "I suppose that it's just that I've read that some states and some schools have made provision for fighting such things as T.B." She stood up, "I'm sorry to have bothered you about it, and, well — I hate to go back and tell Emmy's mother about it."

The Superintendent stood up with her, watching with the approving eyes of a good old man as she tucked a dark curl back under her hat.

"You're looking better, Miss Sanders," he told her with gentle courtesy, "And if you won't think I'm impertinent, prettier! You've picked up a little weight, and I'm glad to see you not so thin as when you first came to ask me about schools."

Chris smiled up at him, "I am stronger," she said, and inside herself, she was reflecting that it was fun to be flattered a little again. "I guess the country food agrees with me."

"How are you getting along with Belling school?" the Superintendent studied her with interested eyes, "I've had no complaints from either teacher or patrons, which is unprecedented for that school."

"I'm happy there," Chris told him in a serious tone, "I was glad to get one at all there for awhile." She turned to the door.

He smiled reassuringly down at her as he held open the door of his office. "You'll be able to get a better one next year, I feel sure, Miss Sanders. I'll be happy to give you a fine recommendation to one of the better boards. You're going back to college this next summer and put in some more work on your certificate, I suppose?"

Chris nodded as she turned away to go down the hall, "I hope to," she told him, "I plan to go back to Holden."

Mr. Hartwell watched her from the doorway of his office as she walked away.

It was hard to watch the hope die in Mrs. Hitchens' face as she reported the disappointing result of the trip. "But I have an idea, Mrs. Hitchens," Chris added quickly, feeling that she was almost responsible for the illness-faded eyes across the rock hearth, "I want to take Emmy to town, to Cain, sometime soon and have her lungs x-rayed myself, at my own expense. I won't be satisfied until I do!" she smiled, trying to make the offer sound casual.

Mrs. Hitchens smiled in gentle answer, "That's mighty sweet of you, Miss Sanders," she said in her weary voice, "But you ain't beholden to take care of my children, just because you're their teacher."

"But I want to!" Chris said fiercely, "It isn't right for Emmy to go on and on this way. Will you let me take her to a doctor?"

The sick woman sighed, "Of course," she agreed almost casually, "You do whatever you think is best, Miss Sanders. I'll settle it with her paw. He ain't much for doctors and such since his sister Lennie died in a state hospital, but —" and the stretched skin that was her eyelids drooped over the pale eyes, "I'll get him to be willing."

"I'll make arrangements, then," Chris stood up and moved toward the door, "I'll let you know." And as she went out the door, she wondered if the woman had even heard her through the mist of tenuous, fading life that seemed to lie between them, the well woman and the sick one.

She turned toward the now-familiar path through the trees and her thoughts were busy with the plans for getting little Emmy x-rayed.

"Whur do you think you're a-going, Miss?" a voice snarled almost at her elbow.

Chris started violently and fright coursed through her in an instinctive wave. She turned to find a stubble-faced old man regarding her with baleful eyes, "Whur you think you're a-going?" he demanded again, and his voice shook frighteningly on the final inflection. "Down that there path?" He gestured with the rifle in the crook of his arm.

Chris turned to regard the familiar pathway with puzzled eyes, "Why, yes," she admitted uncertainly, "I — I was just taking a short cut to the schoolhouse —"

"What's your name?" demanded the old man.

"I'm Miss Sanders, the school teacher," Chris felt impelled to answer, "I came here to see Mrs. Hitchens. Are you one of the Hitchens family?"

Before the old man could answer, if indeed he was going to answer, one of the twins, she thought it was Ran, came around the corner of the house. He paused at the sight of the tableau in the pathway, then gave a shout of dismay, "Hey! Uncle Steve!" he ran toward them, "That's the teacher! You ain't bothering her, are you?"

The old man turned, not at all convinced, "Why shouldn't I bother the teacher?" he snarled, "She was a-going down that there path — snooping!"

Ran looked embarrassed, "Oh no, Uncle Steve," he said hastily, "She goes down that path all the time! It's all right!" he turned to Chris, "Uncle Steve ain't been here long," he explained, "He just came here last week, Miss Sanders."

Chris was puzzled but relieved to have an ally, "I see," she said, then added, "But I'll go around by the road, if it isn't all right to cut through."

Ran eyed his uncle, "Paw says to let her alone, Uncle Steve."

Very reluctantly, the old man stepped back to let her go by in the pathway. And Chris, not knowing what else to do, went on. The old man and the boy stood, watching her in silence as she went under the trees and she could feel their eyes upon her back as she walked.

"You see, she ain't just the teacher, Uncle Steve," the boy's loud whisper carried to her even as she widened the distance between them, "She's Joe Sanders' sister!"

So that's it! Chris almost stumbled in the hard beaten pathway, that's the reason they've let me stay and haven't made trouble! Just because I'm Joe's sister!

(To be continued.)